

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

20. KVĚTNA 2012

Z obsahu:

**Modlitba
prvomučedníka Štěpána**
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
2. května 2012
- strana 2 -

Muž a žena
Fulton J. Sheen
- strana 4 -

Alois Scrosoppi (2)
Doplnění
světcova životopisu
- strana 6 -

Svatá Jana Beretta Molla
Z poznámek a dopisů
- strana 8 -

**Dopisy svaté Jany Beretta
Molla manželovi**
- strana 9 -

**Nejtěžší krize církve
od dob reformace**
Walter kardinál
Brandmüller
- strana 10 -

**Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (42)**
- strana 11 -

Poselství Královny míru
- strana 15 -

Benvenuto Tisi (1481-1559): Nanebevstoupení Páně

Editorial

Není to přímo nápadné, jak převážně „nenápadné“ jsou v evangeliích a Skutcích apoštolů zmínky o Panně Marii? V seznamu těch, kteří byli přítomni před Letnicemi ve Večeřadle, je jmenována až na posledním místě a je to vlastně vůbec poslední zmínka o Matce Boží v Novém zákoně. O to více si musíme cenit nejdelšího „mariánského“ úryvku z Lukášova evangelia, ve kterém sama mladičká svatá Panna pronáší svůj velký chvalo zpěv a velebí Pána za veliké věci, které jí učinil. Zpívá tu výslovně o nás, když s největší skromností dodává, že ji budou blahoslovit všechna pokolení, a to i přesto, že je jen nepatrnou služebnicí.

Těžko říct, nakolik přítomná chápala dosah těchto prorockých slov, která jí diktoval sám Duch Svätý, ale dějiny dosvědčují, že se opravdu vyplnila, a nastoupily generace, které začaly chápat, jak velkým Božím darem je pro nás tato nepatrná služebnice, skrze niž jsme obdrželi ten největší Dar všech darů a s ním všechno to, co pro nás připravila Boží všemohoucí láska.

To, co se v Marii při zvěstování a vtělení uskutečnilo, když se věčnost spojila s časností, nekonečno s omezeností, neporušitelnost s porušitelností, nesmrtelnost se smrtelností, Stvořitel se svým tvorem a Bůh s člověkem, to je tak nesmírné, že nad tím budeme schopni v náležitě a dostatečně úctě, vděčnosti a chvále žasnout teprve na věčnost: „Virgo Dei Genitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo: Panno a Boží Rodičko, ten, kterého celý vesmír nemůže pojmut, uzavřel se do tvého lůna, když se stal člověkem.“ Tento největší zázrak ze všech zázraků vůbec připravil Bůh v Marii proto, aby od ní přijal naši lidskou přirozenost, neboť všechno, co měl jeho Syn podstoupit

pro naši spásu, mohl vykonat pouze jako jeden z nás.

Slavili jsme právě slavný návrat Božího Syna k Otci. I tento návrat je nerozlučně spjat také s jeho nejsvětější Matkou. Všeobsahující Bůh vystoupil k Otci ještě bohatší, než sestoupil: vystoupil obdařen lidskou přirozeností, kterou přijal zde na zemi od Panny a Bohorodičky a z této přirozenosti mohl před trůnem Nejvyššího zazářit k nekonečné oslavě celé Nejsvětější Trojice triumfální a vítězné znamení jeho pěti svatých ran.

Na Marii tedy závisel odvěký Boží plán záchranu lidského rodu. Epištola z knihy Příslaví v původním mešním textu k slavnosti Neposkvrněného Početí výstižně vkládá do úst Panny Marie slova: „Pán měl mě již na počátku svých cest, dříve ještě, než cokoli učinil: od věčnosti jsem byla povolána, dříve než byla země.“ Proto také „kdo mě najde, najde život a dojde spásy“ (Př 8,22–23.35). Maria je korunou všeho stvoření, která se plností svého božského i lidského mateřství stala jedinečnou vyvolenou cestou pro spojení Boha s člověkem a stejně tak spojení člověka s Bohem.

Všechna naše úcta a láska, jakou jsme schopni chovat ke své pozemské matce, je proto jen stínem lásky, jakou chová ke své Matce její nekonečně milující Syn. A také všechna naše úcta k Panně Marii je ve skutečnosti jen slabým stínem té úcty, jakou Boží Syn chová ke své Spoluvykupitelce. Maria je tvor, který nejdokonaleji oslavuje svého Stvořitele. Je nejdokonalejším příkladem a uskutečněním toho, co měl Bůh na mysli, když stvořil člověka: být obrazem a oslavou Tvůrce.

Nazaretská Dívka tedy jednala sama za sebe, ve všem, co konala, jednala jménem celého lidstva a pro celé lidstvo, proto je Maria velkou oslavou

Dokončení na str. 12

Modlitba prvomučedníka Štěpána

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 2. května 2012*

Drazí bratři a sestry, v posledních katechezích jsme viděli, jak v osobní i společné modlitbě četba a meditace Písma svatého otevírají sluch pro Boha, který k nám promlouvá, a vlévají světlo k pochopení přítomnosti. Dnes bych chtěl hovořit o svědectví a modlitbě prvního mučedníka církve, svatého Štěpána, jednoho ze sedmi vyvolených pro charitativní službu potřebným. Ve chvíli jeho mučednictví, líčeného ve Skutcích apoštolů, se znovu projevuje také plodný vztah Božího slova a modlitby.

Štěpán byl předveden před soud, před synedrium, kde byl obviněn, že řekl: *Ježíš Nazaretský ... rozboří tento chrám a změní ustanovení, která máme od Mojžíše.* (Sk 6,14) Během svého veřejného života Ježíš skutečně předpověděl zničení Jeruzalémského chrámu: *Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.* (Jan 2,19) Nicméně, jak poznamenává evangelista Jan, to řekl o chrámu svého těla: *Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říct, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl.* (Jan 2,21–22)

Pravý smysl starozákonních dějin

Štěpánova řeč před soudem, nejdelší ve Skutcích apoštolů, se rozvíjí právě od tohoto proctví. Ježíš, který je novým chrámem, ohlašuje nový kult a obětí, kterou sám učinil na kříži, nahrazuje staré obětí. Štěpán chce ukázat, jak nepodložené je proti němu vznesené obvinění, když se mu připisuje podvracení Mojžíšova zákona, a osvětluje nebeské vidění dějin spásy a smlouvy mezi Bohem a člověkem. Znovu předkládá celé biblické vyprávě-

ni, cestu obsaženou v Písmu svatém, aby ukázal, že vede k „místu“ definitivní přítomnosti Boha, kterým je Ježíš Kristus, jmenovitě jeho umučení, smrti a zmrtevýchvstání. V této perspektivě chápe také svou příslušnost k učedníkům Ježíše, kterého následuje až k mučednictví. Meditace nad Písmem svatým mu tak dovolu- je naplnit své povolání, svůj život, svou přítomnost. Vede ho v tom světlo Ducha Svätého, jeho vnitřní vztah k Pánu, takže členové synedria viděli jeho tvář *jako tvář anděla* (Sk 6,15). Takové znamení Božího společenství připomíná zářící tvář Mojžíše, když sestupoval z hory Sinaj po setkání s Bohem (srov. Ex 34,29–35; 2 Kor 3,7–8).

Ve své řeči začíná Štěpán od povolání Abraháma, poutníka do země Bohem vyznačené, kterou měl ve vlastnictví pouze na základě zaslíbení; pak přechází k Josefovi, kterého bratři prodali, ale Bůh mu byl nápomocen a zachránil ho; až dospěje k Mojžíšovi, který se stává Božím nástrojem osvobození jeho národa, ale setkává se také vícekrát s odmítnutím od vlastního lidu. V těchto událostech z Písma, které vypravoval, a prokázal tak náboženskou erudici, vystupuje vždy Bůh, který neúnavně vychází vstříc člověku, i když naráží často na ostrou opozici, a to v minulosti, v přítomnosti i v budoucnosti. Vidí tedy v celém Starém zákoně předobraz příběhu samotného Ježíše, vtěleného Božího Syna, který – jako staří Otcové – naráží na překážky, odmítání a smrt. Štěpán se odvolává na Jozua, Davida, Šalomouna, kteří měli vztah k vybudování jeruzalémského chrámu, a končí

Dokončení na str. 12

Dnešní evangelium tě vrací do Večera, abys znovu vyslechl a domyslel podstatnou část Ježíšovy velekněžské modlitby. Je to velekněžský akt, ve kterém se Ježíš modlí k Otci za ty, které mu Otec dal a kteří se zcela zasvětili jemu, a současně on sám se za ně zcela obětuje Otci. Pros Ducha Svatého, aby ti pomohl proniknout k hloubce poznání, že každý, kdo se zcela odevzdal Božimu Synu, dává mu ve skutečnosti jen zlomek toho, co sám od něho získává.

Jeho prosba za věrné učedníky má tři části. Nejdříve prosí: *Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal.* Jaké je to jméno? Za Ježíšova života na této zemi dvakrát Otec představil světu Ježíše: je to jeho milovaný Syn, ve kterém má zalíbení⁽¹⁾. Pán ti tedy vyprošuje milost, aby i o tobě platilo nejdrahocennější Otcovo slovo, že jsi jeho milované dítě, ve kterém má zalíbení. To, co tak probouzí Otcovo zalíbení, je tvá podobnost s jeho milovaným Synem. Proto tvou největší touhou a radostí musí být následovat Toho, který ti vyprošuje tak čestné a blažené postavení a vtahuje tě do nejvznešenější jednoty božské rodiny.

Jednota Otce a Syna je jednota dokonalé lásky. Jak můžeš odpovědět na tak veliký dar? *Když nám Bůh projevil takovou lásku, máme se i my navzájem milovat. Milujeme-li se, Bůh v nás zůstává.* Stejně jako za tebe prosí Ježíš i za tvé bratry, protože i s nimi je jedno, jako je jedno s Otcem. Chce být přímo ve tvém srdci přítomen nejen pro tebe, ale pro každého, s kým se dnes potkáš. A také pro tebe je nablízku ve tvých bližních. Nehledej v nich to, co je zlé, ale zapoj se do velkého společenství duchovní jednoty v Kristu Ježíši. Jemu velice záleží na tom, aby tato jednota byla dokonalá, podobná té, jaká ho spojuje s Otcem. Važ si proto daru společenství, který ti Ježíš nabízí jako hmatatelnou oporu a viditelný předmět tvé lásky. Toto soužití v lásce není lidský, ale božský vynález, je to způsob, jakým si *Pán zřídil nejen na nebi, ale i na zemi trůn*⁽²⁾.

Druhá Ježíšova prosba je prosbou o dar dokonalé vnitřní imunity: aby v sobě měli plnost mé radosti. Člověk na tomto světě nemůže žít bez radosti. Byl stvořen pro radost a každé jeho rozhodnutí je vždy hledáním radosti. Ale může také hledat radost na nepravém místě. Toho chce Ježíš své milované uchránit. Chce ti od Otce vyprosit plnost své radosti. Plnost znamená, že pro žádnou jinou radost už nezbyvá místo. Je to radost tak úplná, že se už po jiném potěšení nikdy neohlíží. Tato radost nepřestává ani upro-

Modlitba věčného Velekněze

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Sám sebe za ně posvěcuj.

střed utrpení. Je to ona radost, která Ježíše uschopní podstoupit i nejstrašnější muka kříže: radost z toho, že může přijmout a beze zbytku splnit Otcovu vůli.

Ti, kdo svým životem vydávají neklamné svědectví o trvalé existenci této Boží nabídky a této pravé radosti, nejsou ze světa a jsou zároveň živou obžalobou všech, kteří se sytí nepravými a zvrácenými radostmi, které nabízí tento svět. Proto k nim *svět pojal nenávisť*. Mohou očekávat, že s nimi naloží zle, protože je pokládá za nepřátele, kteří ohrožují jeho radost. Ježíš tě upozorňuje na toto nebezpečí, ale nenechá tě bez pomoci. Neprosí Otce, aby tě uchránil tohoto zlého zacházení ze strany světa, ale aby tě zachoval od zlého, tedy od oné nepravé radosti, která je světu vlastní. Prosí Otce, aby sis uchoval radostné vědomí, že nejsi ze světa, protože patříš zcela svému Pánu, který také není ze světa. Plnost Ježíšovy radosti bude pro tebe dostatečnou posilou, abys nejen pohrdal radostmi světa, ale také snášel nepřátele, s jakou tě za to bude svět někdy i velmi bolestně pronásledovat.

Ve třetí prosbě Pán žádá Otce, aby tě posvětil pravdou. Ježíš ti dal svůj veliký dar: své slovo. Zjevil ti Otcovu pravdu, odhalil ti hluboká a vznešená tajemství, která by jinak nikdy ani nevstoupila do tvé mysli. Přeje si, aby jeho pravda byla zdrojem tvé radosti. Jestliže tě Otec svým Duchem posvětil pravdou, uschopní tě, abys přijímal i ta jeho slova, která daleko překračují tvé lidské poznání, a přijímal je bezvýhradně proto, že jsou darem lásky, který zasluhuje tvou plnou důvěru. Jestliže tě Otec posvětil pravdou, očekává od tebe, že ty se pak zasvětiš pravdě a budeš ji nejen v sobě uchovávat, ale dále roznášet a rozdávat: zadarmo jsi přijal, zadarmo dávej⁽³⁾. Být posvěcen pravdou znamená více než jen si pravdu osvojit, znamená to učinit tuto pravdu jediným smyslem svého života a uskutečňovat ji v lásce a jednotě se všemi, kdo jsou Ježíšovi přátelé. S touto pravdou v srdci nejsi ze světa, ale ani nejsi „vyňat“ ze světa. Máš svět oslovit právě tím, jak nejsi zajedno se světem, nýbrž jak jsi zajedno s Ježíšem. Ježíš tak naléhavě prosí o dar jednoty proto, že ví, že

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 1,15–17.20–26

Petr se postavil před bratry – bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí – a řekl: „Bratři, muselo se splnit to, co v Písmu předpověděl Duch Svátý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. Počítal se totiž k nám a měl účast na této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: »Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí« a »jeho úřad ať dostane jiný«. Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtychvstání.“ Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš – příměním měl Justus – a Matěje. A takto se modlili: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přejal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš zrádně opustil, aby odešel na místo, kam patřil.“ Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

2. čtení – 1 Jan 4,11–16

Milovaní, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespatriil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očiti svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My, kteří jsme uvěřili, poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

Dokončení na str. 12

právě v tomto bodě je jeho společenství nejzranitelnější. Prosí o tento dar především tehdy, když tě k sobě zve na hostinu jednoty, aby tě nasýtil svým Tělem. To je hlavní důvod, proč se tak pokořuje, že se stává tvým pokrmem a nápojem. Chce v nás zůstávat, aby jeho láska v nás byla přivedena k dokonalosti.

Jak vysoko je nebe nad zemí, tak veliká je jeho láska k tobě.⁽⁴⁾ Čím bys byl, kdybys neměl Velekněze, který se za tebe a přímo v tobě s takovou láskou obětuje a s takovou naléhavostí modlí! *Veleb, má duše, Pána a nezapomínej na žádné jeho dobrodiní.*⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Srov. Lk 3,22; Mk 1,11;

⁽²⁾ srov. resp. žalm 103; ⁽³⁾ srov. Mt 10,8;

⁽⁴⁾ resp. žalm 103; ⁽⁵⁾ tamt.

V lidské lásce existují dva protipóly: muž a žena. V božské lásce existují rovněž dva póly: Bůh a člověk. Z těchto polarit vzniká většina životních napětí. Ve východních náboženstvích se člověk pohybuje k božstvu. V křesťanství nejdříve sestupuje Bůh k člověku. Orientální pojetí je bludné, protože člověk se na svých tkaničkách od bot nemůže vytáhnout vzhůru... Proto také musel Bůh k člověku sestoupit, pokud měl mít člověk podíl na jeho přirozenosti. A to se stalo Kristovým vtělením.

1. První rozdíl ve vztahu mezi mužem a ženou je možno nejlépe pochopit ve výrazech filosofického rozlišení mezi inteligencí a rozumem (podle sv. Tomáše Akvinského). Inteligence stojí výše než rozum. Inteligence znamená okamžité pochopení. Rozum však pracuje ve stupních. Když přeneseme toto rozlišení na muže a ženu, projeví se zpravidla, že mužská přirozenost je více rozumová, ženská naopak intelektuální, intuitivní. Žena se zamiluje pomaleji, protože u ní je láska spojena s totalitou citů, náklonností a vědomím bezpečí. Muž je vášnivější. Požaduje rozkoš a uspokojení lásky a hledá je i mimo náležitě hranice.

Žena požaduje, aby existoval podstatný svazek příslušnosti mezi ní a milovaným člověkem. Muž miluje více na okraji svého Já a nepožaduje, aby na jeho radosti měla účast celá osobnost ženy. Žena si přeje úplnou jednotu, muž uspokojení. Ale i rozumný muž stojí často zcela bezradně před ženskými úvahami. Těžko je muže napodobit, protože jí nemůže odporovat. Přesvědčují ho jako celek. Není možno říct, kdo z nich má pravdu. Přesvědčení ženy se prosazují bez uvedení důvodů. Protidůkazy jí nechávají zdánlivě lhostejnou. Těžko můžeme říct, kdo z nich má pravdu, protože za určitých okolností mohou oba uvažovat správně. Když náš Spasitel

Muž a žena

stál před soudcem, měla Klauddie intuitivně pravdu. Zkušený Pilát byl naopak na omylu. Pro něho jako politika bylo důležitější veřejné mínění. Ona uvažovala podle svého smyslu pro spravedlnost, v jejich očích byl *zajatec* jakožto *spravedlivý*. Tato bezprostřednost v myšlení může často svést ženu k omylu, jak tomu bylo u matky synů Zebedeových, která naléhala na Pána, aby jim přidělil místa po levici a po pravici, až přijde do svého království. Netušila, že nejdříve musí být vyprázdněn kalich utrpení, protože Boží zákon a Boží názor rozhodly, že *bez boje nikdo nemůže být korunován*.

2. Druhý rozdíl mezi jedním mužem a ženou spočívá v panování a vedení. Muž doma vládne, žena vede. Místo toho, aby muž a žena byli protikladem v tom smyslu, že si protiřečí, spíše se doplňují, jak to chtěl Stvořitel, když řekl: *Není dobré pro člověka, aby byl sám*. Kniha Geneze nám ukazuje, že dědičný hřích skutečně vytvořil napětí mezi mužem a ženou. To řeší Nový zákon v podstatě tak, že muž a žena se *stávají jedním tělem*, a tím symbolem jednoty mezi Kristem a Církví. Mezi mužem a ženou má panovat har-

monie, takže jeden druhému přicházejí na pomoc a svou vlastní silou nahrazuje jeden druhému klid a vyrovnanost. Muž je zpravidla lhostejnější než žena, lépe dorostl každodenním otřesům a snáze se přenáší přes maličkosti. Na druhé straně může žena svou něžnou mocí vést muže v těžkých životních krizích a poskytovat mu útěchu a důvěru. Tak jako voda moře v hlubinách zůstává klidná, i když se povrch pohybuje a bouří, tak můžeme ve skutečně těžkých životních krizích, které zachvacují duši, srovnat ženu s hlubinou a muže s povrchem oceánu.

3. Třetí rozdíl mezi mužem a ženou spočívá v tom, že žena v prostřednostech všedního dne nachází méně potěšení než muž. Čím více člověk závisí na každodennostech, na konkrétních, finančních a materiálních záležitostech, tím lhostejnější je jeho duše k velkým hodnotám a zvláště k nekonečně vznešenému a milujícímu Bohu. Nic duši tak nezploštuje, než když se zabývá jen čísly a materiálními výpočty. Žena je založena ideálněji. Je dlouhodobě méně spokojena s materiálními věcmi a rychle se znechutí tělesnými radostmi. Je oboživnější než

muž v tom smyslu, že se pohybuje s velkou lehkostí mezi materiální a duchovní oblastí. Má něco do sebe názor, že žena je nábožensky náročnější než muž. Ale to souhlasí jen v tom smyslu, že je svou přirozeností vnímavější k ideálům. Žena má silnější vztah k věčnosti, muž k časnosti. Ale oba jsou podstatně důležití pro svět vtělení, ve kterém věčnost obsahuje čas v betlémské jeskyni. Neřest ženy způsobuje mnohem více rozhořčení, než je tomu ve stejném případě u muže. Nic se nejeví jako větší znesvěcení svatého než opilá žena. Tzv. dvojí měřítko, které nemá žádný mravní podklad, spočívá ve skutečnosti v nevědomém přání muže vidět v ženě strážkyni ideálů, i když on sám podle toho nežije.

4. Neexistuje dárcé bez daru. To je myšlenkový základ čtvrtého rozdílu. Muž je zpravidla darující, žena je dar. Muž má - žena je. Muž má pocity, žena se skládá z pocitů. Muž má strach ze smrti - žena se bojí, že nebude dále žít. Je nešťastná, dokud nemůže přinést dvojí dar: nejdříve sebe muži a pak sebe v dětech potomstvu. Schopnost obětovat se, která zahrnuje celou její bytost, způsobuje, že se jeví méně hrdinská než muž. Ten se soustřeďuje na své vášně v lásce a na životní ohniska. V náhlém propuknutí bliženské lásky, jako např. na bitevním poli, je muž ihned označen za hrdinu. Žena však ztotožňuje lásku se svým bytím a prožívá každodenní život v ustavičném sebeobětování. Pro různorodost jejích obětí se jeví méně hrdinská. V každodenním vydávání životně důležité energie ve službách druhým se žádný její skutek nejeví jako mimořádný. Je dobře možné, že žena je schopnější obětí než muž, ale tyto rozdíly nejsou nesmiřitelné protiklady. Spíše se vzájemně doplňují. Adam potřeboval družku a Eva byla stvořena jako „tělo z jeho těla“. Je zcela mylná otázka, kdo z nich je cennější, pro-

Svatí pravoslavní manželé Petr a Fevronia žili ve 13. stol. v Muromu

tože v Písmu svatém stojí oba k sobě ve stejném vztahu jako Kristus ke své Církvi. Kristovo vtělení znamená, že Ježíš vzal na sebe lidskou přirozenost jako nevěstu a pro ni trpěl a pro ni se obětoval, aby byla neposkvrněná a svatá. Proto jsou manžel a manželka spojeni v nerozlučné jednotě až do smrti. Existuje však relativní problém. Dorostl lépe životním krizím muž, nebo žena? Pochopitelnou odpověď nacházíme, když si představíme tu největší krizi světa – ukřižování našeho Pána na Kalvárii. Když rozjímáme o dramatu na Kalvárii, poznáváme jasně: muži selhali! Jidáš, který vždy sedával u jednoho stolu s Pánem, ho prodal za třicet stříbrných a zneužil své rty k polibku. Bylo to, jako by se mělo dokázat, že každá zrada na Bohu je tak strašná, že jí muselo předcházet znamení lásky. Pilát, typický politik, který myslí jen na přítomný okamžik, odsoudil Spasitele k smrti, protože se bál, že by přivolal nenávisť své vlády, kdyby propustil muže, kterého už prohlásil za nevinného. Annáš a Kaifáš hledali útočiště v nezákonném nočním výslechu a u falešných svědků a roztrhli svůj šat, aby dokázali, že jsou rozhořčeni božstvím Spasitele. Tři vyvolení apoštolové usnuli bezstarostně v době největší Pánovy úzkosti, i když viděli jeho oslavení a byli tak posíleni, aby unesli potupu, když uvidí, jak bijí Pastýře. Na křížové cestě byl přinucen cizí muž, aby poskytl pomoc, ačkoliv tu stál jen ze zvědavosti, když vedli jednoho muže na popravu. Na Kalvárii byl jen jeden ze Dvanácti, který by byl také utekl, kdyby u toho nebyla Matka Ježíšova.

Naproti tomu neexistuje ani jeden případ, že by ženy Ježíše opustily. Jediný hlas, který se při výslechu zvedl na jeho obranu, byl hlas jedné ženy. Bez strachu před hněvem soudce a úředníků protlačila se k soudní síni a žádala svého muže Piláta, aby *Spravedlivého* neodsuzoval.

TAJNÝ PROJEV JANA PAVLA II.

Kardinál Dziwisz tvrdí, že vlastní magnetofonový záznam „posledních slov“ Jana Pavla II., která pronesl před operací hratanu v únoru 2005. Obsah slov zůstává nadále utajen. Papež se musel podrobit operaci kvůli dýchacím obtížím. (*Kath-net*)

ITÁLIE: FOND PROTI SEBEVRAŽDÁM PODNIKATELŮ

Když Gigi Mele, vlastník malé stavební firmy z Nuoro v Sardinii, musel propustit své vlastní syny, pokládal to za tak velké neštěstí, že se svou vlastní pistolí zastřelil. V dopise na rozloučenou napsal 55letý podnikatel: „Ať je celé Itálii známo, že si hospodářská krize vyžádala další oběť.“ Mele je totiž jen poslední z řady italských podnikatelů, kteří kvůli hospodářské krizi spáchali sebevraždu. V roce 2011 bylo těchto případů 24. Tento fenomén alarmoval také katolickou církev, protože něco takového se dříve nedělo. Biskup z Padovy Antonio Mattiazzo řekl: „Ihned jsme založili fond solidarity.“ Tento fond má spravovat odborníci a pokusit se poskytnout postiženým pomoc: cílem je najít co nejrychleji východisko z krize. „Musíme však důsledněji hledat příčiny a předpoklady takové situace,“ řekl biskup. (*rv*)

JIŽNÍ KOREA

Již třetí rok po sobě je v Jižní Koreji sebevražda nejčastější příčinou úmrtí mladistvých. Sdělil to státní statistický úřad. Důvodem je tlak soutěže ve školách a hospodářské obtíže. Při průzkumu přiznalo 9 % mladistvých ve věku 15–24 let, že se již pokusili o sebevraždu. (*efe*)

ZÁKON PROTI SVĚDOMÍ

Irské ministerstvo spravedlnosti předkládá ke schválení zákon, podle kterého hrozí pět let vězení knězi, který není ochoten prozradit zpovědní tajemství v případě, kdy se někdo zpovídá z pohlavního zneužití mladistvých. „Irsko si může schvalovat zákony, jaké chce, ale musí vědět, že nikdo nemůže nutit zpovědníky, aby informovali civilní úřady,“ řekl arcibiskup Gianfranco Girotti. Zpovědník se může nanejvýš pokusit přimět kašpírníka, aby se sám ohlásil policii. (*Kath-net*)

I když muž musel být přinucen, aby pomohl nést kříž, zbožné jeruzalémské ženy nedbaly na pohrdání vojáků a diváků. Jedna z nich mu utřela obličej rouškou a je od té doby známá pod jménem Veronika, což znamená *pravý obraz*, který Pán zanechal na její roušce. Nahoře na Kalvárii byly ženy přítomny až pod křížem, všechny měly jméno Marie: Marie Magdaléna, která vždy sedávala u jeho nohou, která byla opět přítomná o velikonočním ránu u hrobu, Marie Kleofášova, matka Jakuba a Jana, a Maria, Ježíšova Matka; tyto tři duše, které vždy potkáváme pod křížem: pokání, mateřství a panenství.

V této nejnásilnější krizi, jakou kdy lidstvo zažilo, ženy nselhaly. Nemůže to naznačovat řešení současné krize světa? Muži vládli nad zemí, ale přivedli svět k úpadku. Právě ty vlastnosti, ve kterých muž v dobrem slova smyslu vyniká, jako by v dnešní době zmizely. Jeho rozum jako zvláštní schopnost postupně selhal, pokud jeho filosofie navrhovala principy, které ignorují věčný Zákon a právo, které stojí za vším zákonodárstvím, a psychologie nahradila rozum temnými instinkty a podvědomou žádostivostí. Druhý talent muže vládnout zmizel v té míře, v jaké se demokracie stala aritmetikou. Když jen počty

rozhodují o tom, co je správné a co je nesprávné, národy klesají na úroveň masy, ve které neobstojí samostatné osobnosti, nýbrž pouze skupiny, které jsou vedeny cizími, ryze zvenčí působícími silami propagandy. Třetí schopnost muže – osvojit si světské a materiální statky – se tak zvrhla, že je používána hmota v podobě atomu, aby byli lidé zničeni, takže se zastaví čas, jako by svět zahynul. Čtvrtá vlastnost muže – být darujícím – udělala z něho toho, který jen bere, který zapomněl na Boha. Protože se domnívá, že existuje jen tento a nikoliv také onen čas, chce co nejvíce užít, než zahyne jako zvíře.

To ale neznamená, že žena zachovala čisté všechny vlastnosti své duše. Sama široce dokázala, že rovněž selhala a nežije podle svých ideálů. Již nějakou dobu trvá žena na své rovnoprávnosti s mužem. Nechápe to však v duchovním smyslu, nýbrž jde jí o to, aby byla na hospodářském (a bohužel i sexuálním) poli muži rivalem.

V této povážlivé době musíme velmi pozorně naslouchat *Ženě*. Po veliké krizi prvotního hříchu došlo k tomu, že Bůh slíbil záchranu před katastrofou skrze Ženu a její potomstvo. V onom převratném bodu dějin, kdy ti, kteří byli obdařeni zjevením, na ně zapomněli, a pohanům scházely potřebné vhledy, poslal Bůh anděla k jedné *Ženě* a nabídl jí splnění zaslíbení, že její Potomstvo se stane *vtěleným Slovem*, naším Spasitelem Ježíšem Kristem. Je to historická skutečnost, že pokaždé, když se svět ocitá v nebezpečí, dojde k novému rozkvětu úcty k *Ženě*, která sama není vykupitelkou, ale způsobí, že své děti přivede zpět ke Kristu.

To, co lidstvo dnes především potřebuje, je obnova obrazu člověka. Moderní politika počínaje monopolistickým kapitalismem přes socialismus ke komunismu způsobila zničení pravého obrazu člověka. Kapitalismus

z něho udělal nádeníka, který se má sám starat o to, aby více vydělával. Komunismus z něho udělal nástroj, jehož povinností je vydělávat pro stát bez duše, bez svobody a bez práv. Z hospodářského hlediska není komunismus nic jiného než pokažený kapitalismus. Freudismus nahradil Boží obraz v člověku pohlavním orgánem, tím vysvětluje vývoj rozumu, jeho tabu a náboženství, jeho boha a přehnané Jáství. Moderní výchova nejdříve popírala, že člověk má duši, pak popřela i jeho rozum a jeho svědomí.

Hlavním problémem světa je obnova pravého obrazu člověka. Pokaždé, když přijde na svět člověk, vzniká nový obraz člověka, ale jen z fyzického hlediska. Tragédie tohoto světa je možno zastavit jen tehdy, když se obnoví duchovní obraz člověka podle obrazu, ke kterému ho Bůh stvořil a ke kterému je určen, aby se stal Božím dítětem a dědicem nebeského království. Obraz člověka, který byl poprvé zničen v ráji odmítnutím poslušnosti, byl obnoven, když Žena porodila Člověka bez viny, který byl svou osobou spojen s Bohem. On byl předobrazem nového lidského pokolení, které se nazývá křesťané. Když byl tento obraz znovu obnoven skrze Ženu, proč by neměla být skrze Boží milosrdenství znovu povolána Žena, aby nás znovu přivedla k Božím obrazu?

To se jeví jako hlavní důvod četných zjevení Panny Marie v moderní době, v La Salette, Lourdech, Fatimě...

Žena obnovuje fyzickou podobu člověka, ale je třeba obnovit duchovní obraz muže a ženy. To se může stát jen skrze ono *věčně ženské*, skrze Ženu, která je požehnaná mezi ženami. Po staletí tato Žena říká: Moje hodina ještě nepřišla – ale nyní je zde. Lidský rod najde cestu k Bohu opět skrze Ženu. Ona to uskutěční trojím způsobem:

1. Skrze obnovu a upevnění lásky.

2. Skrze obnovu úcty k lidské osobě.

3. Skrze obnovu ctnosti čistoty, která bude duším opět vlita.

Od té doby, co se vytratil křesťanský pojem manželství, zapomněli jak muži, tak ženy na své povolání. Čistota se stala utlačovaným pojmem, místo aby v ní lidé spatřovali, čím ve skutečnosti je: úctou k povinnosti chránit stvořitelkou sílu a používat ji tak, jak to Bůh stanovil. Když muž překročí hranice pouhé rozkoše, žena skrze svou čistotu prožívá radost vnitřněji, spořádaněji a se sebeovládáním. Je to, jako by nesla ve svém srdci veliké tajemství. Ve svatě prožívaném manželství neexistuje žádný protiklad mezi čistotou a tělesnou rozkoší, neboť jak touha, tak i radost a čistota mají zde své místo.

Protože se však ženě dneška nepodařilo muže ukáznit, musíme očekávat od Ženy, že ho obnoví čistotou. Církev hlásá čistotu této Ženy ve dvou člancích víry: o *neposkytnutém početí* a o *nanebevzetí*. Čistota není uctívána jako nevědomost. Když byla Marii oznámen její panenský porod, řekla: *Já muže nepoznávám*. To znamená nejen to, že neznala tělesné radosti, znamená to také, že její duše byla obrácena k Bohu, že byla pannou nikoliv pro nepřítomnost muže, nýbrž pro přítomnost Boha. Svět nikdy neoddržel tak vznešené vyzvání k čistotě jako skrze Ženu, která byla tak čistá, že mohla být Matkou Boží. Maria zná lidské slabosti, a je proto připravena zachránit duše od zkázy a přivést je k pokoji, tak jako si pod křížem zvolila Marii Magdalenu, obrácenou hříšnici, za svůj doprovod.

V 20. (i 21., pozn. red.) století s jeho freudovskou naukou o sexu volá Maria lidi k tomu, aby se opět vrátili k Božím obrazu. Maria nás vede věrně a bez klamu ke Kristu, který nás pak vede k Otci, aby *Bůh byl všechno ve všem*.

EWIG 11-12/2000

Překlad -lš-

Alois Scrosoppi (2)

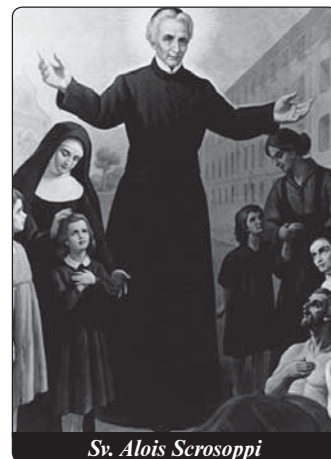
Rodí se kongregace

Malá skupinka mladých učitelů se seriózně formovala pod vedením P. Aloise. Vznikl tedy problém: je vhodné zůstat u prvního projektu a uvést shromážděné dívky do nějakého existujícího řádu, kterému však jsou cizí tyto počátky nového díla? Nebo se zaměřit na založení nové, docela malé kongregace, která se rodí z díla pro sirotky, u nich a pro ně?

V prvním období byl cíl autonomní kongregace jasný pouze P. Aloisovi: toužil po dalších krocích k vytvoření nové kongregace, i když sdílel záměr otce Karla ohlédnout se po existujících kongregacích, zvláště po rosminiánkách. Nicméně otec Karel, jak jsme již řekli, setrval u myšlenky svěřit všechno řeholnicím jiného jména. Došlo by tak k rozštěpení uvnitř domu, pokud by se P. Alois nevzdal svého náhledu a pokud by okolnosti (lépe řečeno Prozřetelnost) nedovedly ke stejnému názoru i otce Karla. Mlčení a obtížná spolupráce, někdy heroická, léta nejistoty spatřily na-

konec, jak věci dozrávají způsobem, který lidé nepředpokládali.

Vraťme se o něco zpět do doby, která umožňuje rekonstruovat body tohoto vývoje: první

Sv. Alois Scrosoppi

pokusem svěřit dům jiné kongregaci spadá do doby jeho rekonstrukce: otec Karel měl v roce 1835 styky s Magdalenou di Canossa, zakladatelkou Dcer lásky ve Veroně, a jednal s ní o záměru svěřit dílo Sestrám lásky, až bude dům dokončen.

Souhlasu bylo dosaženo a ukázalo se, že Magdalena di Canossa má dokonce jasno o převzetí institutu do své kongregace. Ale tato zakladatelka zemřela téhož ro-

ARCHEOLOGICKÝ NÁLEZ

Izraelští archeologové objevili zbytky budovy z doby prvního chrámu. Při vykopávkách bylo v odvodňovacím tunelu starém 2000 let mezi tzv. Davidovým městem a jeruzalémskou městskou zdí nalezeno pečeti s nápisem „Metanjahu“ a keramika ze stejné doby. Je to v budově, která nejtěsněji přiléhala k prvnímu chrámu. Pečetidlo je staré 2700 let a jedná se o soukromý předmět, který nese jméno majitele. Bylo používáno v době prvního chrámu k označování soukromých dopisů. Jméno Metanjahu bylo v Judsku v pozdní době prvního chrámu velmi rozšířené. (kna)

PŘÍSPĚVEK KONVERTITŮM

Osobnímu ordinariátu katolíků, kteří přestoupili z anglikánské církve, papež Benedikt XVI. věnoval 190 000 €. Tato nová církevní struktura má 1300 laiků a asi 60 kněží. O tyto prostředky požádal ordinariát brzy po svém založení v roce 2011. Ordinariát si musí sám vydržovat chrámy a klérus. Jde také o sociální zabezpečení stárnoucích duchovních a jejich rodin. V anglikánské církvi měli zajištěn bezplatný byt a důchod.

Kath-net

PROSTŘEDNICE VŠECH MILOSTÍ

Jsem velká Prostřednice milostí. Otec chce, aby svět uznal toto postavení své služebnice. Lidé musí uvěřit, že já, věčná Snoubenka Ducha Svatého, jsem věrnou Prostřednicí všech milostí. Modlete se a obětujte skrze mne. Modlete se stále! Modlete se růženec! Vyprošujte si u Otce vše skrze moje Neposkvrněné Srdce. Když to bude k jeho slávě, dá vám to. (...) Nežádejte o pomíjející věci, prostě o milosti pro jednotlivé duše, pro vaše rodiny, pro vaše národy, aby všichni milovali a uctívali Božské Srdce. Zachovávejte soboty mně zasvěcené, jak jsem si to přála. Nástupci apoštolů a kněží ať se mi zvláštním způsobem zasvěť, aby velké oběti, které právě od nich Nevyzpytatelný žádá, nabyly svatosti a ceny, když je předkládají moje ruce.

Zjevení v Marienfried 25. června 1946

ku 1835 a s jejím odchodem také odešel tak propagovaný zájem otce Karla. Rok nato P. Filafferro mluvil o svém problému s jednou řeholní sestrou z řádu Navštívení, Mariannou Terezii Cossali z kláštera sv. Víta v Tagliamento: v klášteře působil otec Karel jako jeden z duchovních vůdců, takže sestru Cossali znal.

Sestra tedy zahájila jednání s řádem, ale jednání neměla žádoucí průběh. Sestry se zaměřovaly na zvláštní výchovu zámožných dívek a navíc měly charakter kláštera se slavnými slibů: jak je spojit s prostými učitelkami z Domu opuštěných, tak pružnými v každodenním životě v domě, odkázaném na dobročinnost a na milodary?

P. Karel s nostalgií vzpomínal na dcery Magdaleny di Canossa a začal jednat s novou představenou, matkou Andělou Bragato. Ale souhlas, jaký byl dohodnutý se zesnulou zakladatelkou, již nebyl obnoven.

Začal se tedy rýsovat projekt dosud obávaný: proč neuznat za novou kongregaci skupinu tak rozdílných postav, které jsou nicméně sjednoceny a rychle dozrávají?

V roce 1840 se ohlásila naděje s povoláním, které přinášelo všechny prvky, jež komunitě zatím scházely: zralou zkušenost řeholního života, úplnou výchovu a významnou osobnost – Janu, světským jménem Julii di Colloredo, příbuznou prvního vládního komisaře Opuštěných, hraběte Fabia Colloredo. Žila několik let mezi sestrami zvanými Dimesse a rozhodla se z několika důvodů odejít, snad mezi nimi byl i onen důvod, aby mohla přispět rodící se kongregaci.

Když se Jana rozhodla vstoupit k Opuštěným v roce 1841, zdálo se, že jejím prostřednictvím by se mohla uskutečnit transformace a vnitřní růst komunity: její příchod byl pro bezejmennou řeholní skupinu velkým dnem naděje.

Markéta Gaspardis, šedovlasá učitelka, neambiciózní a pokor-

ná, která skupinu dosud řídila, byla ochotna vzdát se své funkce a ustoupit té, která přicházela již ozdobena prestiží. Její velkodušné gesto vzbudilo obdiv: biskup Lodi byl dojat a osobně naléhal, aby její funkce matky byla prodloužena. A skutečně, Jana Colloredo se stala představenou až 18. března 1842, když se důvěrně seznámila s prostředím a charakterem duší.

Bylo to v předvečer svátku svatého Josefa: světec, kterého P. Alois velice miloval, mlčky předsedal tomuto přechodu autorit v duchu služebnosti. I Jana Colloredo se musela něčemu naučit, protože ve své řeholní zkušenosti se nikdy nesesetkala tak bezprostředně s námahou a chudobou. Všechno pak začalo klidně. Přítomnost nové představené dodávala dílu nový impuls, snad bez odhalení oné konstruktivní kapacity, oné definitivní formační síly, do které P. Alois i P. Karel vkládali velkou naději.

Dům opuštěných dokázal trvale spojovat v míru veliké kontrasty: sestra Jana Colloredo přinesla s sebou významnou kulturní a sociální úroveň. Ale současně přicházely jako nováčci ty, které jako první „učitelky“ byly svěží dcery lidu a nebyly obdařeny plody jiné výchovy než výchovy srdce. O jejich minulosti toho mnoho nevíme: víme, že byly mladé a nadšené a představovaly prvé jádro institutu: mnohé z nich vybral P. Alois podle

své charakteristické logiky: hledal ty nejpokornější a vyděděné a cenil si u nich drahocenného daru: víry a schopnosti milovat s obětavostí v kontextu života Opuštěných, který naopak děsil ty, které nebyly schopny zapomínat samy na sebe.

Snad P. Alois věděl, že jen ty mladé, ale již zocelené tvrdým životem mohly vydržet s radostí u této práce.

Voršila Baldasso byla první z celé skupiny. V roce 1837–38 přibýly do institutu dvě dívky, které sem vnesly značnou dávku tvrdé ryзости: Jana Ariis, terciářka, a Magdalena Morassi, konvertitka. Magdalena měla zvučný hlas a zaplavovala dům v Udine svými prostými zpěvy, které někdy jiné hosty institutu unavovaly, ale její spontánnost dokázala takové nespokojence odzbrojit.

V roce 1842, když byla představenou jmenována sestra Jana Colloredo, udělal P. Alois jinou volbu, která je jedinečným příkladem jeho takřka nadpřirozené intuice o duších. Jednoho dne spatřil u dveří kteréhosi domu dívku, která česala vlnu: snad měl v úmyslu s ní mluvit, snad věděl, kým je, ale nikdy se k ní nepřiblížil. Obrátil se náhle na ni s výzvou, zda by nechtěla pracovat v Domě opuštěných.

Jana, tak se jmenovala, byla zvyklá, že ji ignorují a vyhýbají se jí, protože – podle tehdejší mentality – byla dcera niko-

ho. Nikdy nepomýšlela na to, že vstoupí do řeholního řádu, protože něco takového bylo v jejím postavení opravdu nesnadné. Pozvána s takovou prostotou, pokoušela se odporovat, chtěla se vymlouvat. Ale P. Alois chápal, že jeho nabídka překračuje hranice, o kterých se domnívala, že v nich bude vždy žít. Dívka se věnovala v institutu zemědělské práci, morušovým broukům, těm nejjednodušším činnostem, a její přínos byl tak součástí toho, co mnohé budovaly v domě sirotků: kdo jim mohl lépe rozumět? Jestliže byla ochuzena o teplo domova, byla Jana první ze všech, která se s nadšením věnovala děvčatům, v nichž prožívala své vlastní mládí a své vlastní utrpení.

Čtvrtým přírůstkem P. Aloise byla Dominika Batigello, která přistoupila v roce 1844. Zůstala celý život terciářkou, aby mohla chodit žebrať o almužny na pokrm, který sirotky potřebovaly. To byl úkol, který nevyžadoval titul, ale dobré srdce, pokoru a připravenost k oběti. Tyto dary Dominice nescházely a její léta probíhala bez únavy v klidném potulování.

A tak se rozvíjela ve spleti úkolů struktura komunity: zahrada svěřená sestře Janě, hledání almužen sestře Dominice, kuchyně a dílny sestře Magdaleně a Janě Ariis; Voršila Baldasso jako první ze skupiny vykonávala s ryzí energií svého charakteru všechny úkoly, které jí byly svěřeny. Takové byly adeptky dona Aloise, pěchota, které dal vzrůst a která přijímala ochotně směrnic představené sestry Jany Colloredo, která ve světě poznala obyčejně osoby zámožné a vybroušené. Domácí realita nového institutu se tak rodila setkáváním jedné s druhými ve stínu silné svornosti otců Karla a Aloise, kteří jako první dávali příklad dokonalé bratrské a křesťanské spolupráce.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Svatá Jana Beretta Molla

Z poznámek a dopisů

Spisy, poznámky a dopisy svaté Jany Molla jsou pro nás významným odkazem.

Její poznámky pocházejí z rukopisů a přípravy jejích konferencí pro mládež z Katolické akce. Určitou část tvoří poznámky z duchovních cvičení a z konferencí Žen svatého Vincence.

Z poznámek a zápisů z duchovních cvičení vyniká zřetelně hluboká spiritualita, její velká víra a duch modlitby a důvěry v Boží Prozřetelnost, její láska a úcta ke všemu posvátnému a k životu.

Modlitba

Modlitba je hledání Boha, který je v nebi a všude, protože je nekonečný...

Kdo se nemodlí, nemůže žít v Boží milosti.

Modlit se, modlit se dobře, modlit se mnoho. Nejen tehdy, když potřebujeme milosti, nejen, abychom o něco žádali. Pravá modlitba je ta, která je klaněním, uznáním Boží dobroty a lásky, pak děkováním: jsem nic, a přece jsem tělo, mám dary, všechno je tvůj dar - stvořil jsi pro mne svět.

Musíme všude vidět Boží ruku a děkovat mu za odpuštění.

Prosit nejen o materiální věci, ale „hledat nejprve Boží království“, milost, ráj pro nás i pro druhé.

Modlete se a posvěťte se, jestliže se posvěťte, spasíte se.

(Quaderno dei ricordi durante i SS. Esercizi, 1944-1948)

Úcta k nebeské Mamince

Úcta k Panně Marii byla u Jana intenzivní a rozhodující.

Pro život mládeže v Katolické akci Jana doporučuje naléhavě modlitbu svatého růžence a dodává: *Bez pomoci Panny Marie není cesty do nebe.* (Quaderno dei ricordi durante i SS. Esercizi, 1944-1948)

Milovat Marii = něžná důvěra v našich těžkostech. Maria je maminkou a nemůže nedbat na naše prosby. (1947-1948)

Delegátkám nejmladší větve Katolické akce: *Milujte své děti,*

spatřujte v nich Jezulátka a modlete se za ně, každý den je svěřujte do ochrany nejsvětější Panny Marie. (1948)

Apoštolát

Podstatnou podmínkou každé plodné aktivity je ustavičná modlitba. Apoštolát se provádí především na kolenou.

Pán touží vidět nás stále vedle sebe, aby byl s námi ve styku, v důvěrnosti modlitby, to je tajemství obrácení duší, ke kterým se přibližujeme...

Neměl by uplynout ani jeden den v životě našeho apoštolátu, který by neobsahoval čas určený k usebranosti u Božích nohou...

My v Katolické akci musíme dávat duším to božské, nikoliv lidské. Ale chápete jistě, že abychom mohli dávat, musíme mít. Musíme vlastnit Boha. Čím více pocítujeme potřebu mnoho dávat, tím více je třeba se obracet k prameni, kterým je Bůh. (11. listopadu 1946)

Snažit se být apoštolů a být součástí Katolické akce, a neúčastnit se oběti Spasitele světa je pouhá fantazie a iluze! Katolická

Jana Beretta Molla

akce je Obět, na to nezapomínejme. Musíme vždy přijímat oběti, které jsou od nás požadovány. Nesmíme se odtahovat, když to, co se po nás žádá, stojí čas, námahu, oběti. Vlažné duše se Pánu protiví. Ježíš nemiloval polovičatou velkodušnost. (30. prosince 1946)

Povolání

Všechny věci mají svůj zvláštní cíl. Všechny poslouchají jeden zákon: hvězdy sledují svou dráhu, doby plynou dokonalým způsobem. Všechno se rozvíjí podle předem stanoveného cíle. Všichni živočiškové jednají podle přirozeného pudu. Také pro každého z nás je vyznačená cesta, povolání - kromě fyzického života je život milosti...

Od toho, jak dobře sledujeme své povolání, závisí naše pozemské i věčné štěstí...

Co je to povolání? Je to Boží dar - pochází tedy od Boha. Jestliže se jedná o Boží dar, musíme usilovat o to, abychom poznali Boží vůli.

Musíme nastoupit tuto cestu: jestliže Bůh chce, netlačit se do dveří; kdy Bůh chce, jak Bůh chce.

Poznat své povolání - jak?

Ptát se nebe v modlitbě, ptát se duchovního vůdce, ptát se sama sebe - poznávat své sklony.

Každé povolání je povolání k mateřství - materiálnímu, duchovnímu, mravnímu, protože Bůh do nás vložil instinkt života.

Kněz je otcem. Sestry jsou matkami duší.

(Quaderno dei ricordi durante i SS. Esercizi, 1944-1948)

Krása poslání lékaře

Všichni na světě nějakým způsobem sloužíme lidem. My (lékaři) pracujeme přímo na člověku. Předmětem naší vědy a práce je člověk, který stojí před námi, vypráví nám o sobě a říká „pomoz mi“ a očekává od nás plnost svého života...

Máme možnosti, které kněz nemá: naše poslání nekončí, jestliže medicína již neslouží. Je zde duše, kterou je třeba přivést k Bohu, aby naše slovo mělo autoritu. Každý lékař má nemocného svěřit knězi. Jak důležití jsou katolictví lékaři!

Velké tajemství člověka: on je tělo, ale má také nadpřirozenou duši. Ježíš nám říká: *Kdo navštívuje nemocného, pomáhá „mně“.* Je to jako kněžské poslání - jako kněz se může dotýkat Ježíše, my lékaři se dotýkáme Ježíše v těle našich nemocných: chudých, mladých, starých, dětí.

Kež by Ježíše bylo vidět uprostřed nás, kež by našel mnoho lékařů, kteří se pro Něho obětují. Když jste skončili své povolání - když jste je vykonali - poďte a radujte se ze života v Bohu, protože jsem byl nemocný a uzdravili jste mě.

(Blocchetto ricettario, 1950-1951)

Radost

Svět hledá radost, ale nenachází ji, protože je daleko od Boha.

Když jsme pochopili, že radost pochází od Ježíše, přinášíme radost s Ježíšem v srdci. On bude silou, která nám pomáhá.

(Quaderno dei ricordi durante i SS. Esercizi, 1944-1948)

Pramen:

www.giannaberettamolla.org

Překlad -lš-

TERMÍNY DUCHOVNÍCH CVIČENÍ ve 2. pololetí r. 2012 v exercičním domě v Kolíně: 16. 7. - 20. 7. Ignaciánská duchovní cvičení pro všechny (P. J. Čupr SJ) • 10. 9. - 15. 9. „Trpět s Ježíšem zraňovaným“ (P. F. Lízna SJ) • 17. 9. - 21. 9. Ignaciánská duchovní cvičení (P. J. Tichý SJ) • 1. 10. - 5. 10. Ignaciánská duchovní cvičení (P. J. Hladiš SJ) • 22. 10. - 27. 10. „Radovat se s Kristem vzkříšeným“ (P. F. Lízna SJ) • 6. 11. - 10. 11. Ignaciánská duchovní cvičení (P. V. Suchý SJ) • 5. 12. - 9. 12. Adventní duchovní obnova (P. J. Čupr SJ) • 10. 12. - 14. 12. Adventní duchovní obnova (P. J. Hladiš SJ). Mimo tyto termíny možnost individuálního pobytu. **Kontakt:** Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín • e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • telefon: 731 182 112.

Dopisy svaté Jany Beretta Molla manželovi

„Dopisy, které mi Jana napsala v době našeho zasnoubení, vyjadřují celé její nadšení, plány a očekávání snoubenky naplněné radostí. Jsou to nejkrásnější závaný lásky, citu a něžnosti, jsou to výzvy k radosti z daru života a obdivu nad stvořením, radosti z života víry a důvěry v Boží Prozřetelnost,“ napsal Petr Molla.

„Jsou to dopisy průzračné, o plánování budoucnosti, o horizontech lásky, která nepokládá Boha za vetřelce, ale touží po jeho přítomnosti.

Pro Janu víra neumenšuje ani nezastiňuje spontánnost lásky, naopak, pozvedá ji a činí intenzivnější a přitažlivější.

Jana si byla jista, že každá forma skutečné lásky pochází od Boha, je účastí na jeho lásce a je Božím darem.

Ustavičné odvolávání se na Boha i v dopisech, které mi psala i po našem sňatku a narození našich dětí, prosby o jeho pomoc a jeho požehnání, výzvy k důvěře v něho, k naší povinnosti být mu vděční, mě utvrdily v přesvědčení, jak byla její víra v něm zakořeněna a jak hluboký byl její duch modlitby.“

21. února 1955:

Chtěla bych Tě učinit šťastným a být tou, po které toužíš: dobrou, vnímavou a ochotnou k obětem, které si život vyžádá... Jsi zde Ty, kterého miluji a kterému se chci darovat, abychom vytvořili rodinu skutečně křesťanskou...

Březen 1955:

...Kéž bych mohla vyjádřit všechno to, co k Tobě cítím! Ale nejsem toho schopna, odpusť. Pán mi projevil velkou lásku - jsi muž, jakého jsem toužila potkat, ale nemohu Ti zapřít, že se často ptám: „Budu hodna Tebe?“ Ano, Tebe, Petře, protože cítím, že nejsem nic, nejsem ničeho schopná,

a jen velice toužím Tě udělat šťastným, ale bojím se, že to nesvedu. A proto prosím Pána: „Pane, ty, který vidíš moje city a moji dobrou vůli, uzdrav mě a pomoz mi stát se manželkou a matkou, jakou ty chceš, a myslím, že i Petr po ní touží.“ Je to tak dobře, Petře?

S velkým, velkým citem Tě zdravím.

Tvoje Jana

23. března 1955 píše ze Sestrière:

Nejdražší Petře ... je to úžasné, když jsme tak vysoko a nebe je jasné, sníh bělounký, jak se radujeme a chválíme Boha.

Petře, Ty to víš, cítím se tak šťastná ve styku s přírodou tak krásnou, že bych strávila celé hodiny v rozjímání...

9. dubna 1955 Jana píše:

Nejdražší Petře, Ty víš, že je to moje touha vidět Tě, jak jsi šťastný; pověz mi, jaká bych měla být a co bych měla dělat, abych Tě takovým učinila.

Mám velkou důvěru v Pána a jsem si jista, že mi pomůže, abych byla dobrou manželkou, která si Tě zaslouží.

Ráda rozjímám o úryvku epistol ve mši ke svátku svaté Anny: „Statečná žena, kdo ji nalezne? ... Srdce jejího manžela se na ni může spolehnout... dělá mu jen to dobré, nikdy mu nezpůsobí škodu, po celý čas života“ atd.

Petře, kéž bych mohla být pro Tebe statečnou ženou z Evangelia! Cítím se tak bezpečná vedle Tebe!...

„Ve skutečnosti,“ vzpomíná Petr, „byla hned statečnou ženou. Pozval jsem ji, aby bydlela ve vilce u vstupu do podniku, jehož jsem byl ředitelem, a když se v tříletém období 1955–1958 protahovaly těžké stávky, snášela se mnou bezprostředně moje starosti a hořkosti, nežádala mě, abychom změnili dům, věděla, že toto sídlo mi usnadňovalo plnit mé úkoly a moji odpovědnost.“

18. dubna 1955:

Věděla jsem již, že mě miluješ, ale dnes jsi mi to potvrdil ve svém dopise, který moje srdce naplnil radostí.

Pomysli proto, Petře, Pán nám dal tak velkou milost, jak bychom mu měli být vděční...

10. června 1955:

Tolik Tě miluji, Petře, a jsi u mě stále přítomen, počínaje ráno, kdy během mše svaté při

obětování obětuji svoji i Tvoji práci, Tvé radosti, Tvoje utrpení a pak během celého dne až do večera...

...Schází už jen dvacet dní, a pak budu Jana Molla! Co říkáš na to, kdybychom se duchovně připravili na přijetí této svátosti triduem? Ve dnech 21.–22.–23. mše svatá, svaté přijímání, Ty v Ponte Nuovo, já v kostele Nanebevzaté. Madonna spojí naše modlitby, touhy a pak spojení dodá sílu, Ježíš nás nemůže oslyšet a pomůže nám. Jsem si jista, že řekneš ano, a děkuji Ti...

Petr Molla vzpomíná: „Ve společenství života a lásky naší rodiny, které narození dětí ještě upevnilo a rozšířilo, se Jana cítila vždy plně uspokojena. Její nejkrásnější dopisy to potvrzují a pokaždé, když je znovu pročítám, obnovují se moje city a moje dojetí.“

To, co se vynořuje z četby Janiných dopisů, je věrný obrazek „rodinného života podle evangelia“. To stojí na předpokladu, že volba manželského života je milost povolání; nachází v manželství základ, paradigma a vzor zkušenosti manželského páru i rodiny; ty jsou vyjádřeny v životě víry, v rozhovoru s Bohem a službě člověku.

Tak se stalo pro Janu, ženu a svědkyni evangelia jako manželku a matku, že také v manželském životě poznávala v Ježíši svůj privilegovaný vztah.

Dopisy manželovi jsou vzácným dokladem manželské a rodinné spirituality jako autentické cesty svatosti - jak připomíná *Direktář pro rodiny v italské církvi* - cesty založené na svátostném manželství a ustavičně živené Eucharistií, která se uskutečňuje a vyjadřuje nikoliv mimo manželský a rodinný život, nýbrž přímo v něm skrze skutečnost každodenních úkolů, které ji charakterizují, ve věrnosti a nárocích manželské a rodinné lásky a v jejím radostném uskutečňování.

Kardinál Carlo Maria Martini

*Z www.giannaberettamolla.org
přeložil -lš-*

MARIÍ

Buď pozdravena, Matko v Boží slávě,
Matko Boží, Matko křesťanství,
Hvězdo naděje a Zdroji blaženosti.
Buď zdráva, Matko, bohatá na milosrdenství.
Buď zdráva, Panno, svatý Boží stánku,
v tvém lůně se skryl Pán světa,
který vládne po pravici Otcova trůnu.
Pán tvorstva a Král byl tvým Synem.
Pomoz nám, Matko, útočiště v každém trápení,
buď naší útěchou a pramenem radosti.
Dej nám důvěru v Boží slovo,
dokud s tebou nebudeme patřit na slávu Pána.

Podle Mater misericordiae ze XIV. století

Nejtěžší krize církve od dob reformace

Kázání k založení sdružení Capitolina 29. dubna 2012

Chtěl bych hovořit o problému, který otrásá v současné době společnosti a církvi a samozřejmě působí velké starosti Svatému otci: je to krize víry, která ohrožuje samy základy církve především na Západě.

Když vidíme prázdné kostely, děti, které se nemohou narodit, narozené, které nejsou pokřtěné, manželství, která neuzavírají sňatek, a ta, která ho uzavřela, se takřka z poloviny rozvádějí, svátosti, kterým mnozí katolíci nepřikládají žádnou cenu, a k tomu všemu stovky kněží, kteří přímo bojují proti víře a řádu v církvi, a v neposlední řadě otrěsnou náboženskou neznalost i u mnoha vzdělaných lidí, kteří nedokážou rozlišovat mezi pravdou a klamem – pak můžeme mluvit jen o krizi, která ohrožuje existenci víry, jakou církev nezažila od dob reformace v 16. století. A na tuto krizi se dívají rezignovaně, s nerozhodností a nečinně i mnozí z těch, kteří za ni nesou odpovědnost.

To je tedy stav, jehož vážnost nemohou zmenšit ani nadějně projevy iniciativy mezi mládeží.

To je, tak říkajíc, stav, jehož jasné poznání přimělo Svatého otce, aby v nastávajícím 50. výročí otevření II. vatikánského koncilu vyhlásil „Rok víry“.

I.

Jedná se o úkol obnovit základy, zajistit, aby se stavba nezhroutila. Základem, na kterém všechno stojí, je víra.

Současně se vynořuje otázka: Co je to „víra“?

a) Pro mnohé je to nedefinovatelný zbožný cit, něco jako poezie, útěcha duše nebo něco podobného. Jeden známý historik jednou řekl, že jeho matka byla velmi věřící žena. Při každé bouři zapálila svíci. I folklor, obyčej je možno zaměnit s vírou.

b) U víry se jedná především – z lidského pohledu – o dění mezi osobami: „Věřím ti, protože ti důvěřuji!“ Víra, o kterou se zde jedná, vychází z toho: Věřím v Boha, který se v Ježíši Kristu zjevil lidem, tedy také mně. „Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otce, ten o něm podal zprávu.“ Tak to čteme v Janově evangeliu.

Věřím tedy v onoho Ježíše z Nazareta, který žil se svými učedníky a současníky, kteří překročili rámec lidských možností: zážitky, které přiměly Šimona Petra, aby zvolal: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.“ A – dodejme k tomu – to všechno máme historicky věrohodně doloženo.

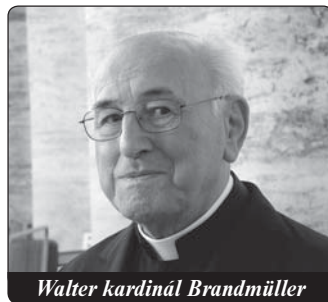
Nyní však udělejme další myšlenkový krok. Po otázce „Komu věřím?“ je třeba položit další: „Co věřím?“ Pokud jde o víru, nejedná se o nějakou slepou důvěru, jde o konkrétní jasné obsahy, pravdy, k nimž je zapotřebí moje „Credo – Věřím“. A tyto pravdy máme ve zkratce ve Vyznání víry, obsírně v Katechismu katolické církve.

Víra, moji přátelé, je rozumné a existenciální „Ano“ k Božímu zjevení, které nám Boží církev předkládá a vykládá. Existenciálně souhlasit s vírou však znamená brát skutečnost Boha, skutečnost milosti, nadpřirozeno v naší každodennosti alespoň tak vážně, jako bereme vážně stav svého bankovního účtu.

II.

A nyní otázku: Zná většina věřících, známe my sami tyto pravdy víry? Porozuměli jsme jim, nakoľik jim člověk může porozumět?

Je to deprimující zkušenost, kterou musí dnes člověk udělat jako kněz, že velká část tzv. praktikujících katolíků není schopná odpovědět ani na základní otázky týkající se katolické víry. Kolik z nich ví, že když je řeč o „nepo-

Walter kardinál Brandmüller

skvrněném počtu Panny Marie“, není řeč o tom, že Ježíš neměl lidského otce, ale o tom, že Matka Boží od prvního okamžiku svého bytí byla uchráněna dědičného hříchu?

Příliš dlouho se na mnoha místech výuka náboženství omezovala na sociální, ekologické a politické otázky a na nekřesťanská náboženství, místo aby pojednávala o vyznání víry, o desateru přikázání a sedmi svátostech nebo vykládala liturgický život a předkládala dějiny církve.

Můžeme se pak divit, že lidé s vysokou profesionální kompetencí jsou často úplní nevzdělanci, pokud jde o existenciální otázky?

Z výzvy Svatého otce, abychom nastávající rok využili jako úkol a šanci pro náš osobní život s Bohem a pro církev, musí vycházet silné impulzy pro naše vzdělávací programy.

Ten první by nám měl zajistit přiměřenou znalost víry, která by nám umožnila říct rozumné „Ano“ k víře. Jen tak budeme také schopni, jak říká Apoštol, dát každému odpověď na důvod naší naděje.

Jen tak jsme také schopni rozlišovat v džungli náboženských názorů mezi pravdou a bludem.

Nesmíme také sednout na lep různým náboženským guru – třeba nosí kněžský šat –, i když mají imponující počet vystoupení v televizi a řadu knih ve výloze. „Všechno zkoumejte, co je dobré, to podržte,“ soudí Apoštol. Kdo chce zkoušet, ten musí nejdříve znát.

Budeme-li dále sledovat tuto stopu, bude naše víra možná střídlivější, ale hlubší a odolnější proti krizi.

III.

Naše víra musí být samozřejmě rozumně zdůvodnitelná a postavená na pokladu víry církve. Ale nezapomínejme: že můžeme věřit, to je nezasloužená milost, svobodný Boží dar. O milost se musíme modlit.

Každodenní modlitba o milost víry je za dnešních kulturních a společenských poměrů daleko potřebnější, než tomu bylo v době, kdy ještě společnost a kultura poskytovaly jednotlivcům jakousi oporu víry. Nyní je odkázán každý takřka sám na sebe. Především vy mladí budete brzy konstatovat, že víra ozdobená krásnými zážitky může snadno začít kolísat, když tyto zážitky a city vyschnou. Ale právě tehdy začíná zralá víra. To samozřejmě není procházka pod palmami a zářícím nebem.

Věřící se stále více ocitá se všemi kategoriemi a pojmy před zdrcující Boží skutečností, která beznadějně překračuje jeho chápání, představy. Čím více pokročí křesťan na cestě víry, tím více prožívá – jako matka Tereza –, že tato cesta vede temnotou, tvrdostí a chladem a je možno ji přirovnat k letu, při kterém je pilot odkázán jen na přístroje.

Vydržet to všechno a dále pokročit na cestě víry je bez Boží milosti nemožné. Proto je každodenní modlitba o milost víry životně důležitá. My jsme se ve škole naučili tuto modlitbu:

„Můj Bože, věřím všemu, co jsi nám zjevil a co nám tvoje svatá církev předkládá k věření, protože ty jsi věčná Pravda. Bože, rozmnož moji víru.“

Společně s nejvyšším pastýřem vykročíme na cestu do Roku víry, abychom dosáhli její obnovy a prohloubení našeho vztahu k trojjedinému Bohu.

Kath-net
Překlad -lš-

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (42)

DŮVOD NENÁVISTI

14. června 1976

Satan nenávidí lidskou přirozenost jako takovou, a proto nenávidí všechny lidi a zvláště křesťany.

Před svou vzpourou byl největším dílem stvoření. Po Bohu nebylo nic většího, dokonalejšího, zářivějšího.

Tato velikost ho svedla, aby se pokládal za podobného Bohu: – proto odmítl uznat Boha Pána, Alfu a Omegu všeho a všech, – proto vyhlásil svou vzpouru: „Nebudu ti sloužit“, – proto vystoupil svatý archanděl Michael a postavil se do čela věrných šiků zvoláním: „Kdo je jako Bůh?“

Pak nastala v nebi nejstrašnější bitva v dějinách stvoření. Nebeské zástupy se rozdělily a pro odbojně zbylo peklo.

Satan má druhý důvod, proč nenávidět lidskou přirozenost. Z lidské přirozenosti vzešel výchonek rodu Jesse.

Kvůli lidské přirozenosti se Slovo stalo tělem a v osobě Krista spojilo svou božskou přirozenost s přirozeností lidskou.

Lidská přirozenost, v té době smrtelně zraněná a podrobená tyranii Satana, byla osvobozena a povznesena. Byla jí navrácena původní důstojnost, která byla pošlapána pro ďáblova lež: „Když budete jíst toto ovoce, budete jako Bůh.“

Nejkrásnější květ

Ale Satan má ještě další důvod nenávidět lidskou přirozenost, má důvod k nenávisti a žárlivosti. Z lidské přirozenosti vzešel tvor, který je nejkrásnějším květem nebe i země, Žena „pokorná a vznešenější než kterýkoliv tvor“. Nikdo se jí nemůže rovnat. Je předmětem Božího zalíbení. Nepozná nikdy ani v nejmenším Satanovo otroctví.

Satan se na ni nemůže podívat, nemůže na ni pomyslet, aniž by nebyl zachvácen zoufalým smutkem, aniž by netrpěl, jak nikdo z vás není schopen pochopit.

Satan nenávidí Marii, Dceru Otce, Matku Boží, Boží nevěstu, předmět Božího zalíbení, nejkrásnější květ nebe i země, nejdokonalejší dílo Boží moci, vševědouce a všudypřítomnosti.

V těchto božských darech žije Milostiplná v nejdokonalejším spojení s Otcem, svým Stvořitelem, Synem, svým Vykupitelem, se svým Snoubencem Posvětitel.

Před ní se sklánějí andělské zástupy a všichni svatí v ráji.

Maria zahání temné mocnosti a svou nohou šlape, kdykoliv chce, po hlavě jedovatého hada, Satana.

Zoufalá iluze

Skrze Marii byl Satan sesazen z trůnu, skrze ni prohrál předem svou vyhrocenou válku proti lidstvu.

Temnota mu brání poznat celou tuto pravdu. On, jehož jméno bylo Lucifer, to znamená nositel světla, je nyní temnotou a plodí temnotu. Zná jen zmateně tajemství Vtělení Slova a žije marnou iluzí, že nad Ním bude moci zvítězit a zničit jeho Církev, která vzešla z jeho probodeného Srdce.

Satan bezmezně nenávidí Krista, jeho Matku a jeho Církev v iluzi, že bude moci zničit to, co mu brání v jeho panství nad lidstvem a co ho zdržuje od uchvácení jeho kořisti.

Jeho bláznivá iluze vzešla z jeho nezměrné pýchy, protože pýcha sama o sobě je duchovní temnotou. Pyšný tvor nikdy není schopen mít zářivou pravdu, protože ta je dcerou poko-

ry. To je, můj synu, shrnutí toho, co musí vědět každý, kdo chce na tomto světě bojovat a dosáhnout velkého vítězství, spásy své duše.

ONA TĚ ROZDRTÍ

Kolik je zlých duchů? Je jich bezpočet a všude se hemží. Všichni jsou zmrazeni vůli po zlu. Ne všichni jsou stejnou měrou vinni, a nejsou proto stejně trestáni, ale všichni žijí v hrůze. Nahánějí strach, ale sami žijí ve strachu, který nemá konce.

Jejich hlava, která může rozputat nepořádky osobní i sociální, rodinné, národní i celosvětové, která může vyvolat tyranie, ukrutnosti a uvalit teror na celé národy, sama žije ve strachu. Žije ve strachu z Ženy, která zbořila jeho sen o svrchovanosti pekla nad lidstvem.

To je důvod, proč duše, které žijí opravdu z víry, nepociťují strach a mohou se mu vyhnout, když chtějí.

Když prarodiče zhřešili, Bůh jim uložil pokání a slíbil vykopení. Pak se obrátil na původce zla, zlořečil mu a slíbil tvrdou porážku: „Žena ti rozdrtila hlavu.“

Tato Boží slova platila Satanovi a budou navěky jeho největším trestem. Stín Nejsvětější Panny ho všude pronásleduje: to je jeho zoufalý děs, který mu nedopřává klidu a žene jeho vůli ke zlu, i když si je vědom, že konečné vítězství patří Ženě a jejímu Synu.

Věčné trápení

Bezmezně je neštěstí, které chladnokrevně chtěl a způsobil, ale bezmezný je také jeho nekončící trest.

Lidská duše není schopna pojmut celou tuto dramatičnost, tu nesmírnou tragédii, kterou Zlý způsobil. Ti, kteří ho následují, jsou dalšími knížaty temnot a dělníky zla s nesmírnou mírou odpovědnosti. Jako je věčné utrpení démonů, tak bude věčné také jejich utrpení, i když v rozdílné míře. Tento temný a neviditelný svět, který je lidem

P. Ottavio Michelinimu

i křesťanům tak málo známý, tíží lidstvo jako olovený příkrov.

Je nepochopitelné, jak lhostejní jsou někteří pastýři duší vůči tomuto problému, který se jich tak bezprostředně týká. Je nepochopitelná lhostejnost křesťanů k tomuto tak reálnému tajemství světa, se kterým se váže váš pozemský život i vaše věčné štěstí nebo neštěstí.

Proč se vy, lidé, obdaření přirozenými dary inteligence vůle, abyste chápali a vnikli do těchto věcí, nesnažíte využít svých darů pro nejdůležitější problém svého života: své věčné spásy?

Nikdy nespí

Je na čase strhnout závoj, jímž Satan před vámi zakryl pravdu. Musíte připustit jeho existenci. Vy jste mu však přenechali možnost zatemňovat vaši mysl a ochromovat vaši vůli. Je nezbytné se probudit!

Nepřítel nikdy nespí. Všude vás sleduje, ale nic proti vám nemůže, jestliže zůstáváte spojeni se Mnou, s Ježíšem. Musíte být přesvědčeni, že s pomocí Boží milosti můžete Satana vždy porazit.

Bůh, který je láska, je vaší pomocí, vaší spásou. V Božím jménu jediným kamínkem porazil David mocného Goliáše, vy pak ve jménu Boha a jeho nejsvětější Matky můžete porazit Giganta království temnot, kdykoliv se ocitnete v jeho ohrožení.

(Pokračování)

Překlad -lš-

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

a radosti lidského pokolení. Jak učí svatý Tomáš Akvinský, „ona jménem celého lidstva dala souhlas k zasnoubení Božího Syna s lidskou přirozeností“. Ona formovala jeho lidství nejen devět měsíců ve svém lůně, ale i po celá desetiletí jeho skrytého života. Její svatá duše byla naplněna Duchem Ježíše Krista více než všechny ostatní lidské duše dohromady. Projevilo se to poprvé ve chvíli zvěstování a vtělení, podruhé v letničním večeradle, když porodila Církev. Ta, která porodila Boha, aby ho tak „uschopnila“ k uskutečnění díla spásy, byla tím určena a povolána, aby se stala také naší Matkou, která má porodit člověka, aby do sebe přijal božství jakožto ovoce Boží spásy. Jako třiatřicet let ustavičně provázela s láskou a modlitbou všechno konání jednorozeného Syna, tak je také naší průvodkyní při všech našich skutcích a krocích, které konáme v poslušnosti k Otci ve šlépějích jeho Syna. O každý úd mystického těla svého Syna pečuje se stejnou mateřskou láskou jako o Děťátko, které položila do jeslí a živila svým mlékem. Jen v důvěrném spojení

s ní a pod její mateřskou péčí mohou dozrát údy tajemného Kristova těla do té míry, aby byly schopny a připraveny jako pšeničné zrno padnout do země a zemřít, aby přinesly užitek stonásobný.

To je pro nás zvláště dnes nesmírnou útěchou a posilou. Maria doprovodila svého Syna na Kalvárii a „jménem celého lidstva obětovala pod křížem své mateřské právo a svou lásku spolu s obětí svého Syna“ (Pius XII.). Jako Matka jeho Církvě vzešle z probodeného Srdce Ježíšova se však stala také Královnou mučedníků, všechny je doprovází na jejich křížové cestě a snáší spolu s nimi všechno jejich utrpení a bolesti. Tak jako její umučený Syn spočinul na jejím mateřském klíně, spočinou na něm i všichni ti, kteří „budou procházet velkým soužením a vybilí svá roucha v Beránkově krvi“. „Ti budou mít právo na strom života a branami vstoupí do města. Venku zůstanou psi, čarodějníci, smilníci, vrazi a modláři a každý, kdo má zálibu ve lži.“

„Duch i nevěsta volají: »Přijď!« Kdo to slyší, ať také volá: »Přijď!«“

-lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 17,11b-19

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chránil jsem je a nikdo z nich nezahynul kromě toho, který propadl záhubě, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě ve světě, aby měli v sobě plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je ze světa vzal, ale abys je zachránil od Zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě.“

MODLITBA PRVOMUČEDNÍKA ŠTĚPÁNA - dokončení ze str. 2

slovy proroka Izaiáše (66,1-2): *Nebe je mým trůnem a země podnoží mých nohou. Jaký dům by mi mohl postavit, praví Hospodin, a jaké místo pro můj odpočinek? Copak nestvořila moje ruka všechny tyto věci?* (Sk 7,49-50)

Kristus - nový živý chrám

Ve svém rozjímání o Božím jednání v dějinách spásy ozřejmuje Štěpán trvalé pokušení odmítat Boha a jeho jednání a tvrdí, že Ježíš je proroky předpovězený Spravedlivý; v Něm se zpřítomnil sám Bůh jediným a definitivním způsobem: Ježíš je „místo“ pravého kultu. Štěpán nepopírá význam chrámu pro určitou dobu, ale zdůrazňuje, že *Bůh nepřebývá v budovách, které vystavěly lidské ruce* (Sk 7,48). Novým pravým chrámem, ve kterém Bůh přebývá, je jeho Syn, který přijal lidské tělo, je to lidství Krista, Zmrtvýchvstalého, který shromažďuje národy a sjednocuje je ve svátosti svého Těla a Krve. Výraz o chrámu „nikoliv lidskýma rukama zbudovaném“ se nachází také v teologii svatého Pavla v listu Židům: Ježíšovo tělo, které přijal, aby obětoval sám sebe jako oběť na usmíření hříšců, je nový Boží chrám, místo přítomnosti živého Boha; v něm Bůh a člověk, Bůh a svět jsou reálně ve styku: Ježíš bere na sebe všechn hřích lidstva, aby jej nesl v Boží lásce a v této lásce „spálil“. Přistoupit ke kříži, vstoupit do společenství s Kristem znamená vstoupit do této transformace. A to znamená vstoupit do styku s Bohem, vstoupit do pravého chrámu.

Štěpánův život i řeč byly náhle přerušeny kamenováním, ale právě jeho mučednictví je naplněním jeho života a jeho poselství: ztotožňuje se s Kristem. Tak se jeho rozjímání o Božím jednání v dějinách, o Božím slovu, které našlo v Ježíši své úplné naplnění, stává účastí na samotné modlitbě kříže. Dříve než zemře, totiž zvolá: *Pane Ježíši, přijmi mého ducha* (Sk 7,59), a přibližuje se slovům žalmu (31, v. 6) a přejímá tak poslední Ježíšovu větu na Kalvárii: *Otče, do tvých rukou po-*

roučím svého ducha (Lk 23,46); a nakonec jako Ježíš volá velkým hlasem před těmi, kteří ho právě kamenují: *Pane, nepřičítej jim tento hřích.* (Sk 7,60) Všimněme si, že na jedné straně Štěpánova modlitba přejímá modlitbu Ježíšovu, adresát je však jiný, protože prosba se obrací na samotného Pána, tj. Ježíše, kterého nazývá oslaveného po pravici Otce: *Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici.* (v. 56)

Společenství s Ježíšem a jeho církví

Drazí bratři a sestry, svědectví svatého Štěpána nám nabízí určité pokyny pro naši modlitbu a náš život. Můžeme se ptát: odkud čerpal tento první křesťan sílu, aby čelil svým pronásledovatelům a dospěl až k sebedarování? Odpověď je prostá: ze svého vztahu k Bohu, ze společenství s Kristem, z rozjímání o dějinách spásy, z pohledu na Boží jednání, které dospělo v Ježíši Kristu k vrcholu. Také naše modlitba se má živit z naslouchání Božímu slovu, ze společenství s Ježíšem a jeho církví.

Druhý prvek: svatý Štěpán vidí v dějinách vztahu lásky mezi Bohem a člověkem postavu a poslání Ježíšovo. On - Boží Syn - je chrám „nikoliv lidskýma rukama udělaný“, v němž se přítomnost Otce stala tak blízkou, že vstupuje do našeho lidského těla, aby nás přivedl k Bohu, aby nám otevřel brány nebes. Naše modlitba tedy musí být rozjímáním o Ježíši po Boží pravici, o Ježíši jako Pánu mého každodenního života. V něm se pod vedením Ducha Svatého můžeme také my obracet k Bohu, vejít do reálného styku s Bohem s důvěrou a odevzdaností dětí, které se obracejí k Otci, který je nekoněně miluje. Děkuji.

Bollettino Vaticano
2. května 2012
(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

Nacházíme se v období posvátné novény, kdy se připojujeme

k onomu usebranému očekávání, které Ježíšovi učedníci zahájili ihned po jeho návratu k Otci, aby se vytrvalou modlitbou připravovali na slíbené seslání Utěšitele, Ducha pravdy. Pán je ujistil, že Duch Svátý jim všechno připomene a všemu je naučí. Až se za velkého hukotu objeví v podobě ohnivých jazyků, skuteční v nich slíbený zázrak milosti a zahájí velké dílo spásy. Boží království se začne obdivuhodně šířit do celého světa a pak z generace na generaci, z nichž každá bude odpovědná za to, aby svatý oheň víry, který Pán skrze Ducha Svatého zažehl, předala dalším generacím až do konce časů, kdy se Pán opět vrátí ve slávě. Jak se dovídáme ze Skutků apoštolů, vzali učedníci tento svůj úkol velmi vážně. První Letnice v nich dovršily zásadní změnu jejich života a oni pak dostali svému úkolu bez ohledu na překážky a oběti, které bylo třeba přinášet. Když dnes čteme listy bývalých venkovských rybářů Petra, Jana či Jakuba, není to strhující, jaké proměny lze dosáhnout pod vedením Ducha Svatého? Museo to být pro ně velmi potěšující a povzbuzující, když pak viděli, jak jejich modlitba, oběti a apoštolské úsilí přinášejí požehnané plody a jak Kristových následovníků neustále přibývá.

Nescházejí nám podobné podněcující zážitky a impulsy? V křesťanství jsme se ocitli převážně jako v něčem hotovém a samozřejmém, ale co je horšího, místo radosti z růstu prožíváme dnes vážné starosti, jak to s námi a našimi souvěrci bude vypadat už v nedaleké budoucnosti. Jestliže sám papež Benedikt XVI. charakterizuje současný stav jako velkou krizi víry, máme opravdu spíše než k radosti vážné důvody k obavám.

Co vlastně znamená krize víry? Kardinál Brandmüller vypočítává některé povážlivé symptomy, které ji provázejí jako její

Na slovíčko

praktické důsledky (str. 10), nehovoří však o jejich příčinách ani podstatě. Každému by však mělo být jasno, že touto krizí je těžce postižena životně důležitá složka těla Církve. Jestliže svatý Jan zažil víru jakožto vítězství, které přemohlo svět, co by mohl prohlásit o jejím současném stavu?

Aby nedošlo k omylu, krize víry, o které je řeč, není krize nevěřícího světa, ale naše vlastní krize, která smrtelně ohrožuje samotné křesťany. Víra pro Církev představuje totéž jako životodárná míza pro košatý strom. Víme dobře, co to znamená, jestliže začne vysychat, jestliže do některých větví už nemůže dorazit. Na takové nedoživené haluzi si žádný list nemůže namlouvat, že se ho to netýká, že se stále ještě cítí plný života. Pohled na to, jak i uprostřed léta vadnou a opadávají listy v jeho okolí, vypovídá neklamně i o jeho brzké budoucnosti. „Životnost“ listu nezávisí jen na něm samotném. Není-li organismus plný života, ohrožuje to všechny jeho údy.

Pro ještě větší názornost promítněme si tuto nedobrou situaci na příkladu velkého hudebního tělesa. Aby slavný symfonický orchestr mohl existovat a plnit svou uměleckou a kulturní funkci, je naprosto nezbytné, aby všichni jeho členové dokonale ovládali své hudební nástroje a byli schopni podávat výkon, jaký se od nich právem očeká-

vá. Aby houslista, flétnista nebo pozounér ovládal umění hry na svůj nástroj, musel si s trpělivostí, důsledností a pokorou osvojit všechnu potřebnou hudební vědu a také techniku a dovednost a vytrvalým každodenním cvičením ji rovněž stále udržovat a zdokonalovat na náležité úrovni. Jakékoliv lenošení, zjednodušování a přeskokování náročných úkolů by se stalo nepřekonatelnou překážkou pro jeho profesionální uplatnění.

Jen si představme, kam by to vedlo, kdyby polovičitost, pohodlnost a povrchnost v orchestru přímo zdomácněla, kdyby si každý hráč začal po svém způsoboval svůj part, aby to měl co nejjednodušší, kdyby ta či ona skupina nástrojů prosazovala svoje vlastní nápady bez ohledu na autora skladby i na dirigenta. Z takového prostředí by zaznívala směs zvuků i pazvuků, která už nepřipomíná hudbu ani harmonii, ale pouze rámus, který není k poslouchání a od kterého se všichni pochopitelně odvracejí. Vyjít z takové krize není snadné. Když se toto těleso vzpamatuje, uvědomí si

svou kritickou situaci, musí dojít k jedinému rozumnému závěru: musíme se každý opět naučit pořádně hrát. Co by však byl platný jejich dobrý záměr, jestliže by se mezitím krize hudebníků stala také krizí hudebního oboru i učitelů, protože místo opravdové-

ho umění se všem zalíbilo jakési zábavné, nenáročné šumaření? Co si nyní počít, aby se znovu uvedlo v život chřadnoucí umělecké těleso? Nic mu nepomůže vzpomínat na svou staletou tradici a na slavný festival před mnoha lety. Musí se poohlédnout po opravdových mistrech svého oboru, které kdysi odstrčilo a vystrnadilo jako nepohodlné pro jejich přílišnou náročnost, a od základu se pilně učít každý den.

Je tu pro nás významná ještě jedna okolnost: každý skutečný umělec vám potvrdí, že s pouhou hmotnou motivací by ve svém povolání nevystačil. Musí svůj nástroj a svou uměleckou práci opravdu milovat a zcela se jí zasvětit. Profesionalita zde vystupuje jako nesmlouvavý požadavek, který nepřipouští kompromisy. Odměnou za osobní i společné vytrvalé úsilí je výsledný umělecký výkon, který uchvacuje srdce posluchačů a přivádí je k nadšení.

Východisko z naší krize rovněž není možné bez upřímné odpovědi, proč se neosvědčuje cesta, do které jsme vkládali tak velké naděje. V našem případě jsou ve hře nikoliv prázdné koncertní síně, ale spása nesmrtelných duší, za které neseme osobní odpovědnost.

Pane, opakuj své Letnice. Sešli svého Ducha a obnov nás, abychom nebyli překážkou v tak potřebné obnově země.

*Vyslyš naše prosby, nejsvětější Panno,
pamatuj na nás.
Rozšiř nad námi dary svého bohatství,
přemíru svých darů, kterými jsi zcela naplněna.
Anděl ti tlumočí pozdrav a nazývá tě milostiplná,
všechny národy tě velebí,
všechny nebeské zástupy tě chválí,
pozemská Církev se modlí:
Zdravas, milostiplná, Pán je s tebou, pros za nás,
Matko Boží, Paní naše a Královno!*

Sv. Atanáš Alexandrijský

Pondělí 21. 5. 2012: 6:05 Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Čtete z křesťanských periodik **6:40** O Mariánské púti v Levoči **7:10** Přijeme si... **7:25** Post Scriptum s P. Janem Šimov **7:45** Pro víta mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) **8:25** Jezuité o: Mariánská zjevení **8:50** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **9:30** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **10:10** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **10:40** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **11:00** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **11:10** Noeland (54. díl) **11:40** Sedmihlásky (63. díl) **11:45** V chalůpce a za chalůpkou: Ako vítali Nový rok **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Hrajeme pro hřiště **13:20** Nadace Divoké husy **13:40** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Velká Kunratická **14:20** Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko **14:50** Noční univerzita: Eucharistie, plod kříže – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **15:30** Terra Santa News: 16. 5. 2012 **15:55** Godzone magazín **16:25** Salesiánský magazín [P] **16:40** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **17:00** NOeparáda (165. díl) [L] **18:05** Po hladině: Naděje [P] **18:25** Sedmihlásky (63. díl) **18:30** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Sozopol **19:10** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **19:40** Přijeme si... **20:00** Klapka s... (42. díl) [P] **21:00** Na koberečku (127. díl) **21:10** Pražská Loreta **21:40** Outdoor Films (3. díl) **23:10** Čtete z křesťanských periodik **23:15** Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno **0:10** Kulatý stůl: Turínské plátno **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 22. 5. 2012: 6:05 Poselství svatých: Ignác z Loyoly **6:15** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **7:40** Dvanáct rwandských mučedníků **8:00** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **8:50** Hudební magazín Mezi pražci **9:25** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **9:45** Velká Kunratická **10:00** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Setkání **10:50** Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno **11:40** Sedmihlásky (63. díl) **11:45** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **12:35** Čtete z křesťanských periodik **12:40** Eucharistie: Kráčet po vodě **13:10** V zákulisí **13:45** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **14:25** Kulatý stůl: Brněňští mučedníci **16:00** Sestry v akci **16:10** Přijeme si... **16:25** Angola – mladá země **16:50** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **17:10** Čtete z křesťanských periodik **17:15** Matčiny slzy **17:35** Jezuité o: Mariánská zjevení **17:55** Noeland (54. díl) **18:25** Sedmihlásky (63. díl) **18:30** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu [P] **18:40** Hermie a potopa **19:15** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **19:25** Gavran **19:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2012 [P] **20:00** Bol som mimo: Jan Eriksen **21:05** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **21:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2012 **21:55** Přijeme si... **22:15** Cvrlikání (9. díl): Lada Šimíčková & Ivo Cícvárek **23:25** Terra Santa News: 16. 5. 2012 **23:50** Jak potkávat svět (11. díl): s Romanem Janálem **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 23. 5. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2012 **6:20** Noční univerzita: Eucharistie, plod kříže – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **7:00** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **7:10** Cvrlikání (9. díl): Lada Šimíčková & Ivo Cícvárek **8:20** Sedmihlásky (63. díl) **8:25** Noeland (54. díl) **8:55** Na druhé straně ždi **9:25** Bol som mimo: Jan Eriksen **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (42. díl) **13:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:30** Čtete z křesťanských periodik **13:40** Post Scriptum s P. Janem Šimov **14:00** Škola tmou **14:20** Na koberečku (127. díl) **14:30** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:00** Poselství svatých:

Ignác z Loyoly **15:10** Godzone magazín **15:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 5. 2012 **16:00** NOeparáda (165. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Z pasti do propasti [P] **17:20** Godzone in the streets 2010: Behind the scene **17:35** Bubnování s Čtyřlístkem [P] **17:55** Hlubinami vesmíru s dr. Ivanou Markovou **18:35** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat [P] **18:45** Sedmihlásky (63. díl) **18:50** Pražská Loreta **19:15** Terra Santa News: 23. 5. 2012 [P] **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** BET LEICHEM – vnitřní domov (23. díl): domácí hospicová péče – Jana Sieberová [P] **20:15** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili [P] **21:15** Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko **21:50** Historie československého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy [P] **22:15** Polabský lužní les **22:30** Večer chval **23:45** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **0:00** O Mariánské púti v Levoči **0:30** Generální audience papeže Benedikta XVI. **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 24. 5. 2012: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Angola – mladá země **6:50** BET LEICHEM – vnitřní domov (23. díl): domácí hospicová péče – Jana Sieberová **7:05** Velká Kunratická **7:15** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **7:45** Čtete z křesťanských periodik **7:50** Perla Jeseníků – lázně Karlova Studánka **8:55** Milovat až do zbudnutí **9:45** Přijeme si... **10:05** Kulatý stůl: Brněňští mučedníci **11:40** Sedmihlásky (63. díl) **11:45** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **13:30** Terra Santa News: 23. 5. 2012 **13:50** Klapka s... (42. díl) **15:00** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **15:35** Jezuité o: Mariánská zjevení **16:00** Trnavská univerzita **16:15** Eucharistie: Zástupy a chléb [P] **16:45** V zákulisí [P] **17:20** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **17:30** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **17:50** Hermie a potopa **18:25** Sedmihlásky (63. díl) **18:30** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku [P] **18:40** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **19:35** Charita s. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice **19:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 [P] **20:00** U NÁS aneb od címbálu o lidové kultuře (58. díl) [P] **21:15** Kus dřeva ze stromu: Třešeň [P] **21:30** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **21:40** Přijeme si... **21:55** Post Scriptum s P. Janem Rímbalou [P] **22:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 **22:40** Maria v křesťanské tradici **23:10** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Setkání **0:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 **0:20** Exit 316 MISE: Z pasti do propasti **0:40** NOeparáda (165. díl) **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 25. 5. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **6:30** NOeparáda (165. díl) **7:30** Salesiánský magazín **9:00** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **10:00** Na koberečku (127. díl) **10:10** Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko **10:40** Klapka s... (42. díl) **11:40** Sedmihlásky (63. díl) **11:45** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přijeme si... **12:20** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **13:15** BET LEICHEM – vnitřní domov (23. díl): domácí hospicová péče – Jana Sieberová **13:35** Hrajeme pro hřiště **14:50** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **15:05** Na druhé straně ždi **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 **16:15** O Mariánské púti v Levoči **16:50** Bol som mimo: Jan Eriksen **18:00** Noeland (54. díl) **18:30** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem [P] **18:40** Sedmihlásky (63. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Z pasti do propasti **19:05** Kus dřeva ze stromu: Třešeň **19:20** Přijeme si... **19:40** Mikroregion východní Slovácko: Mikroregion se představuje [P] **20:00** Kulatý stůl [L] **21:35** Na koberečku (127. díl)

21:45 Institut Bearzi v Udine **22:00** Nedělní čtení: Slavnost Sestlání Ducha Svatého [P] **22:30** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **23:05** Eucharistie: Zástupy a chléb **23:35** V zákulisí **0:05** Zhora dané: Vendelín Baláz **0:15** Historie československého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy **0:40** Jak se natáčela Poslední noc Johanky z Arku **1:00** Terra Santa News: 23. 5. 2012 **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 26. 5. 2012: 6:05 Mikroregion východní Slovácko: Mikroregion se představuje **6:15** Eucharistie: Zástupy a chléb **6:45** V zákulisí **7:15** BET LEICHEM – vnitřní domov (23. díl): domácí hospicová péče – Jana Sieberová **7:30** Angola – mladá země **7:55** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:05** Ponašimu **8:20** Přijeme si... **8:35** Noeland (54. díl) **9:05** Sedmihlásky (63. díl) **9:10** Hermie a potopa **9:50** Godzone magazín **10:20** NOeparáda (165. díl) **11:20** Exit 316 MISE: Z pasti do propasti **11:40** Bubnování s Čtyřlístkem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 24. 5. 2012 **12:25** Nedělní čtení: Slavnost Sestlání Ducha Svatého **12:55** Přijeme si... **13:10** Terra Santa News: 23. 5. 2012 **13:35** Cvrlikání (9. díl): Lada Šimíčková & Ivo Cícvárek **14:45** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) **14:55** Hlubinami vesmíru s dr. Ivanou Markovou **15:35** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **16:10** Krásy Čech a Moravy (14. díl): Čechy II. [P] **16:40** Velká Kunratická **16:50** Mikroregion východní Slovácko: Mikroregion se představuje **17:00** Outdoor Films (4. díl): Martin Kráčalík [P] **18:30** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18:40** Sedmihlásky (63. díl) **18:50** Bol som mimo: Jan Eriksen **20:00** Blázen z La Verny [P] **21:00** Vladyka [P] **21:20** Putování modrou planetou: Galapágy, peklo nebo ráj? [P] **22:10** Místo zvané domov **23:10** Karelia – jeden den **23:20** Noční univerzita: Eucharistie, plod kříže – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **0:05** Hrajeme pro hřiště **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 27. 5. 2012: 6:05 Evangelium: Slavnost Sestlání Ducha Svatého [P] **6:15** Nedělní čtení: Slavnost Sestlání Ducha Svatého **6:45** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **7:00** Jak potkávat svět (11. díl): s Romanem Janálem **8:25** Na druhé straně ždi **8:55** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:20** Angola – mladá země **9:45** Evangelium: Slavnost Sestlání Ducha Svatého **10:00** Mše svatá z Trnavy [L] **11:05** Na koberečku (127. díl) **11:15** Hudební magazín Mezi pražci **11:50** Čtete z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Platinové písničky (80. díl): Dechovka [P] **13:50** Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štivar **14:40** Karelia – jeden den **14:50** Zpověď filmaře **15:00** P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **16:00** Po hladině: Naděje **16:25** Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad [P] **17:00** Noeland (55. díl) [P] **17:30** Sedmihlásky (64. díl) [P] **17:35** Ponašimu **17:50** Noekreace aneb Vandrování (141. díl) [P] **18:00** Exit 316 MISE: Z pasti do propasti **18:25** Transport **19:00** Evangelium: Slavnost Sestlání Ducha Svatého **19:10** BET LEICHEM – vnitřní domov (23. díl): domácí hospicová péče – Jana Sieberová **19:25** Poselství svatých: Johanka z Arku [P] **19:35** Čtete z křesťanských periodik **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:20** Octava dies (673. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:50** Má vlast: Bouzov [P] **22:20** Bol som mimo: Jan Eriksen **23:25** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Licheň **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes vás zvu k modlitbě a ať vaše srdce, děti moje, se otevrou Bohu jako květ teplu slunce. Já jsem s vámi a přimlouvám se za vás všechny. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!

Mežugorje 25. dubna 2012

Drahé děti! S mateřskou láskou vás prosím: dejte mi své ruce, dovolte mi, abych vás vedla. Já, jako Matka, vás chci zachránit od nepokoje, zoufalství a věčného vyhnanství. Můj Syn svou smrtí na kříži ukázal, jak velice vás miluje, obětoval se kvůli vám a vašim hříčům. Neodmívejte jeho obět, neobnovujte svými hříchy jeho utrpení, nezapomínejte si bránu ráje.

Děti moje, neztrácejte čas, nic není důležitějšího než jednota v mém Synu. Já vám pomohu, protože mě nebeský Otec posílá, abychom mohli společně ukázat cestu milosti a spásy těm, kteří Ho neznají. Nebuďte tvrdého srdce, důvěřujte mi a klanějte se mému Synu. Děti moje, nezapomínejte na své pastýře, ať jsou každý den ve vašich modlitbách. Děkuji vám.

Poselství svěřené Mirjaně, 2. května 2012

Farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvu na 6. z přednášek **kurzu ČEMU VĚŘÍME v sobotu 2. června 2012**. Téma přednášky: **SVÁTOSTI II.** (svátost nemocných, smíření, kněžství a manželství), **přednáší ThLic. Norbert Vehovský, OPracem.** Program: 13.00 až 14.00 hod. – 1. blok přednášky • 20 minut přestávka • 14.20 až 15.20 hod. – 2. blok přednášky • 20 minut přestávka • 15.40 až 16.00 hod. – diskuse. Kurz se bude konat formou přednášek a následné besedy s přednášejícím vždy první sobotu v měsíci, od 13.00 do 16.00 hodin v **exercičním domě Emauzi**. Je určen pro farníky, vikariát a zájemce z široké veřejnosti. Kostru cyklu tvoří základní témata z Katechismu katolické církve.

Matice svatokopecká pořádá **v neděli 27. května 2012 v 16.15 hodin ve Francouzském sále fary na Svatém Kopečku u Olomouce přednášku dr. Jany Opletové na téma VŠEDNÍ DEN, POUTĚ, PROCESÍ A SLAVNOSTI NA SVATÉM KOPEČKU U OLMOUCE V 17. A 18. STOL.** Přednáška, která se koná v rámci letošních oslav 380. výročí vzniku poutního místa Svatý Kopeček a 280. výročí korunovace milostného obrazu Panny Marie Svatokopecké – Královny Moravy, bude doplněna promítáním dobových snímků.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na **volně koncipovaný cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAGOSLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma „**Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha**“ se uskuteční **ve dnech 9.–10. června 2012**. Program začíná v sobotu v 9.00 hod. mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení v neděli ve 13.00 hod. **Příhláška na www.premonstratky.cz/centrum.** Z důvodu omezené kapacity je **nutné přihlásit se do 4. června 2012** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 20. 5. – 7. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 4,11–16
Ev.: Jan 17,11b–19
Slovo na den: Pro ně se zasněcují.

Pondělí 21. 5. – nez. pam. sv. Kryštofa Magallanes (v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33
Slovo na den: Nejsem sám.

Úterý 22. 5. – nez. pam. sv. Rity z Cascie
1. čt.: Sk 20,17–27
Ž 68(67),10–11.20–21
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,1–11a
Slovo na den: Věčný život všem.

Středa 23. 5. – ferie
1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19
Slovo na den: Ahy byli jedno jako my.

Čtvrtek 24. 5. – ferie
1. čt.: Sk 22,30; 23,6–11
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,20–26
Slovo na den: Ty, Otče, ve mně a já v tobě.

Pátek 25. 5. – nez. pam. sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehoře VII. nebo sv. M. Magdalény de Pazzi
1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19
Slovo na den: Jiný tě přepásá.

Sobota 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho
1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4.5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,20–25
Slovo na den: Proč se o to staráš?

večer: vigilie slavnosti Seslání Ducha Svatého
1. čt.: Gn 11,1–9 nebo Ex 19,3–8a.16–20b nebo Ez 37,1–14 nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sesli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Řim 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39
Slovo na den: Proudý vod z nitra.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. KVĚTNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 5.		PO 21. 5.		ÚT 22. 5.		ST 23. 5.		ČT 24. 5.		PÁ 25. 5.		SO 26. 5.			
Antifona	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1722	1941		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1723	1941		
Antifony	654	735	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	661	743	664	747	667	750	670	754	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	670	754	1724	1943		
Prosby	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	671	754	1724	1943		
Závěrečná modlitba	655	737	659	1536	662	1536	665	748	668	751	1373	1537	1375	1539		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	759		
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	758		
Nešpory:																
	SO 19. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721		
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	663	745	666	749	669	752	672	756	678	762
Ant. ke kant. P. M.	653	734	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	756	678	762
Prosby	653	735	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	757	678	763
Záv. modlitba	655	737	655	737	659	1536	662	1536	665	748	668	751	1373	1537	679	763
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KNIHY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MINUTĚNKA

Josef Hlouch

Krátká zamyšlení na každý den v roce od česko-budějovického biskupa J. Hloucha (1902–1972). Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Váz., 100x139 mm, 416 stran, 199 Kč

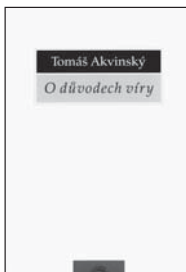

O DŮVODECH VÍRY

Tomáš Akvinský • Překlad a úvodní studie Martina Pavelková

Na počátku 13. století se začínají objevovat pokusy – především zásluhou františkánů a dominikánů – o šíření misie mezi muslimy v Orientu a v Evropě. Zatímco františkáni se orientují na praktickou pastorační činnost (být příkladem a vyzývat k obrácení), dominikáni se snaží o intelektuální konfrontaci s islámem. K těmto pokusům patří i Tomášovo pojednání *O důvodech víry* (De rationibus fidei), obsahově velmi podobné *Sumě proti pohanům*. I zde se Tomáš snaží představit křesťanskou víru tak, aby jeho argumentace byla srozumitelná rovněž pro nevěřící.

KRYSTAL OP, s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 96 stran, 115 Kč

DOPŘEJ SI ČAS • JE TO TVŮJ ŽIVOT!

Notker Wolf • Z němčiny přeložila Bohuslava A. T. Lormanová

Víme, že některé věci nelze dělat v časovém presu. K smysluplnému životu potřebujeme čas. Benediktinský opat, který je sám velmi vytížený, v této knize sdílí své zkušenosti o tom, jak lze i uprostřed mnoha povinností žít vyrovnaně a ne být otrokem času, nýbrž jeho pánem.

Paulinky • Brož., 123x200 mm, 160 stran, 180 Kč

MOŽNOSTI A MELODIE

Otec Jeroným • Z francouzštiny přeložil Oldřich Selucký

Otec Jeroným (1907–1985), mnich z kláštera Sept-Fons, v tomto krátkém pojednání o Boží lásce předkládá syntézu celého svého života, své zkušenosti a duchovní nauky. Jeho rady a varování, prostoupené srdečností a dobrotou, jsou určeny především řeholníkům, ale nejen jim. Otec Jeroným se obrací ke každému člověku, který upřímně touží po životě modlitby a spojení s Bohem. Součástí svazku je Modlitba nad záchranou sítí od otce Mikuláše. Současný novicmistr kláštera v Sept-Fons v tomto textu předkládá osobní svědectví o otci Jeronýmovi, svém duchovním učiteli, a zároveň čtenáře uvádí do jeho nauky o modlitbě.

Triáda • Brož., přebal, 145x190 mm, 122 stran, 196 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.